

STAROVIČSKÝ ZPRAVODAJ

ŘÍJEN 2009

VYBÍRÁME Z OBSAHU:

- mistryně Evropy ze Staroviček
- z historie: hody v roce 1943
- vítání občánků
- svěcení boží muky sv. Vendelína
- informace k ČOV

V tomto čísle najdete:

Obecní úřad informuje

- úvodník
- dotace, akce
- mozaika

Zasedání zastupitelstva obce

Společenská kronika

Knižní novinky

Vítání občánků

(Ne)hody 2009

Z naší školičky

- ukončení prázdnin
- zahájení nového školního roku

Vzpomínka na hody r. 1943

Svěcení boží muky sv. Vendelína

Římskokatolická farnost

- návštěva papeže Benedikta XVI.
- P.Václav Drbola

Historie fotbalu

Budování československého státu

Nebe nad Starovičkami

Seriál pro chovatele

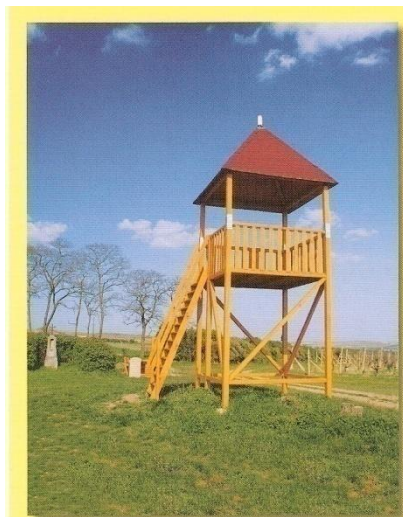
MS Starovičky

Sportovní stránky

- mažoretky - 1. místo v Evropě
- Handbike
- rozhovor s R.Juškou
- TJ Starovičky

Pozvánky na akce

Fotogalerie

Vyhlídku u Obrázku 265 m n.m.

nová pohlednice, ke koupi na OÚ

Fotografie z první strany:

velká: dýřování ve školce,
malá vlevo: vítězky ME
v mažoretkovém sportu, malá
uprostřed: z historie hodů,
malá vpravo: svěcení boží muky

ÚVODNÍK

Vážení spoluobčané,

měsíc říjen je již tradičně spojován s nejvýznamnější kulturní akcí naší obce - krojovanými hody pořádanými místní chasou. K této každoroční akci neodmyslitelně patří slavnostní nálada, rodinná setkání, dětské zářící oči hltaající pouťové atrakce i obdivné a pyšné pohledy dospělých spočívající na slavnostně oděných krojových párech. Tyto všechny příjemné zážitky jsme si letošní rok bohužel nemohli užít. Vše již bylo mnohokrát prodiskutováno mezi místními občany, na internetových stránkách obce byly zveřejněny také četné příspěvky na toto téma. Situace v malých obcích, jako je naše, je v oblasti zachování kulturních tradic poměrně složitá. Možná je to dané dnešní dobou, kdy má mládež spoustu možností, jak trávit volný čas a čemu se věnovat, snad je to celkově menším počtem dětí v jednotlivých ročnících, nebo také čím dál většími nároky na dospívající mládež na školách, případně v zaměstnání a s tím spojeným nedostatkem volného času. Všechny tyto faktory se mohou zdát jako objektivní, provázely však všechny ročníky mládeže během posledních let prakticky stejně. Organizace a kvalita hodů u nás, kde je pořádá tradičně chasa sama, je závislá na jejím zájmu a zápalu pro věc. Hraje zde také velkou roli síla osobnosti několika jednotlivců, kteří právě organizačními schopnostmi, spolehlivostí a svým zápalem umí udržet v kolektivu mládeže zájem o folklórní tradice nejen během přípravy vlastních hodů, ale i během celého roku. Dokáží ostatní přesvědčit a být sami příkladem toho, že tato tradice není jen povinnost, ale i příjemná zábava, že to není jen starost, ale i uznání a hrdost místních obyvatel, že to není jen stud jednotlivce, ale také spolupráce a pomoc kolektivu, že to není jen možnost skrýt se za ostatní, ale také příležitost prokázat své schopnosti a dovednosti.

Můžeme tedy jen doufat, že se takové osobnosti během příštího roku objeví a vezmou za vlastní tuto odpovědnost - nejen za sebe, ale i za celou mládež a za nás za všechny, kteří jim na oplátku můžeme pomoci a v jejich snaze je podpořit. Věřím, že uznání, obdiv a hrdost místních obyvatel po úspěšně organizovaných hodových dnech bude celé chase odměnou. Odměnou za jejich snahu, na kterou se nezapomíná.

Vladimír Drbola, starosta obce

Obecní úřad informuje

Dotace

- Obci Starovičky se podařilo získat dotaci z Fondu životního prostředí JmK na dofinancování ČOV a rekonstrukce kanalizace ve výši 3 400 tis. Kč. Vlastní zdroje, které tedy bude muset obec doplatit ze svého rozpočtu, se tedy sníží na 13 400 tis. Kč. Díky výhodné půjčce ze SFŽP ve výši 6 900 tis. Kč úročené 1,5%, budou okamžité nutné vlastní zdroje pouze 6 500 tis. Kč. Tato skutečnost umožní souběh dalších plánovaných projektů bez nutnosti jejich přerušení nebo zastavení.
- Ministerstvo financí vyhovělo žádosti Obce Starovičky o prominutí odvodu dotace a penále na akci „Vybudování dětského hřiště a přístřešku“ ve výši 372 tis. Kč, které byla obec nucena na základě kontroly FÚ vrátit. Finanční prostředky budou na účet obce převedeny v plné výši.
- Mikroregion Hustopečsko, který sdružuje 29 obcí a jehož členem je i naše obec, podal 30.9.2009 žádost o dotaci na značení cyklostezek v celé jeho oblasti. Při úspěšném získání dotace bude vybudován orientační systém v oblasti mikroregionu Hustopečsko včetně odpočinkových míst a infopanelů s leteckými snímky. Náklady projektu jsou 6 200 tis. Kč, požadovaná dotace 92,5%.
- Mikroregion Hustopečsko zpracovává žádost o dotaci na úpravu cyklostezky „Krajem André“. Pro naši obec se jedná o vybudování odpočinkového místa u razítkovacího místa „U rybníčku“, tj. u Luže, kde by měl být vybudován přístřešek se sedacími soupravami, herní prvky, samoobslužné servisní místo pro kola, stojan pro kola a odpadkový koš v ceně asi 390 tis. Kč. Náklady obce při 92,5% dotaci budou tedy 35 tis. Kč.

Akce a projekty

- **ČOV** - zastupitelstvo obce schválilo doporučení hodnotící komise, která ve výběrovém řízení posoudila jako nejvýhodnějšího dodavatele stavby „ČOV a rekonstrukce kanalizace“ Sdružení ČOV Starovičky, s vedoucí firmou Eurovia Brno.
- **Rekultivace skládky** - Obec Starovičky vykoupila téměř všechny pozemky nutné k rekultivaci skládky Slaměnka. Zbývají vykoupit pozemky obsažené ve dvou kupních smlouvách - pozemky obce Kurdějov, kde se čeká na schválení zastupitelstvem obce a pozemky soukromého vlastníka, které jsou zatíženy exekucním řízením. Tato skutečnost je projednávána ve spolupráci s příslušnou exekuční kancelář a počátkem listopadu dle jejich sdělení může obec finanční zatížení na základě dohody zúčastněných stran odblokovat.
- **Vrtná studna** - slovenská firma Oaza Radimov úspěšně dokončila počátkem října vrtné práce na vrtu, který bude sloužit jako vodní zdroj ve sportovním areálu. Dle smlouvy o dílo byla stanovena vydatnost vrtu 16 m³vody/24 hod, v případě nižšího množství by firma žádné finanční prostředky neobdržela. Skutečně změřená vydatnost vodního zdroje je 21 m³vody/24 hod, což plně dostačuje pro závlahu celého sportovního areálu. Cena prací byla 130 tis. Kč včetně čerpadla a jeho instalace, dokončovací práce - osazení ochranné šachty a připojení k automatickému dopouštěcímu systému bude provedeno počátkem listopadu ve výši asi 32 tis. Kč. Dotace na projekt ze zdrojů JmK činí 100 tis. Kč.

- **Kabel NN a VO Tálky III.** - firma SEKV Brno začala v měsíci říjnu s výkopovými pracemi a pokládkou kabelů pro připojení 15-ti rodinných domů v lokalitě Tálky III. Současně bude v místě vybudována nová trafostanice a položen kabel venkovního osvětlení a místního rozhlasu. Následně bude firmou Šabata Velké Némčice osazeno celkem 8 stožárů venkovního osvětlení podél komunikace. Práce budou dokončeny v průběhu listopadu. Cena za VO je 400 tis. Kč, z toho 200 tis. Kč je hrazeno z dotace JmK, kabel NN financuje společnost E.ON, spoluúčast obce je 185 tis. Kč.
- **Sběrný příkop Luža** - počátkem října byly započaty práce na zpevnění sběrného příkopu od dálničního mostu směrem k nádrži Luža. Příkop je zpevněn dlažbou z lomového kamene v délce 118 m. Práce v hodnotě 1 009 tis. Kč, které provádí firma Mikulica s.r.o. Velké Pavlovice ve spolupráci s firmou VESP Brno, by měly být do uzávěrky zpravodaje hotovy. Na akci byly použity prostředky JmK ve výši 650 tis. Kč.
- **Sběrný dvůr** - v tomto období připravuje DSO Čistý jihovýchod, prostřednictvím kterého žádala Obec Starovičky o dotaci, výběr dodavatele stavby a dodavatele technologie tak, aby během roku 2010 mohl být sběrný dvůr dokončen. Tento bude vybaven přístřeškem podél hřbitovní zdi v délce asi 60 m, kontejnery na všechny druhy odpadu, buňkou pro obsluhu a dalšími dvěma skladovacími buňkami, v technologii je kromě jiného obsažen nový smykový nakladač, štěpkovač se samostatným motorem, nájezdové váhy, zabezpečovací zařízení.

Stavební pozemky Tálky III.

Zastupitelstvo obce přidělilo uvolněné 3 stavební pozemky v lokalitě Tálky III. novým žadatelům, takže nyní je všech 15 stavebních pozemků již rozděleno.

Smlouvy s E.ON

Zastupitelstvo obce schválilo smlouvy o zřízení věcného břemene se společností E.ON na vedení nízkého napětí v intravilánu obce. Věcná břemena byla zřízena úplatně ve výši 35 tis. Kč.

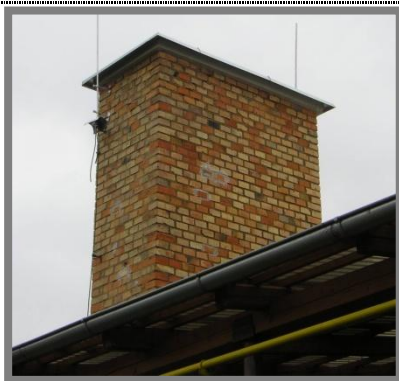
Oprava KD

Pracovníci OÚ provedli v měsíci září opravu komína kulturního domu, jehož horní část byla vlivem povětrnostních vlivů v havarijním stavu. Komín byl snížen asi o 1m, jeho horní část zabetonována a oplechována. Současně byl proveden nátěr celé střechy KD a dílen OÚ, které byly také ve velmi špatném stavu. Na tyto nátěry bylo zapotřebí 180 kg antireflexního nátěru Renolast, výše investice 16 tis. Kč, práci provedl zaměstnanec OÚ p. Zdeněk Dolák.

foto: dopravní zrcadlo u hřiště

Obecní úřad Starovičky žádá občany, kteří vyvezli odpad na sběrný dvůr, aby jej přišli uhradit pokud možno co nejdříve. Děkujeme.

opravený komín KD

Zrušení výtokových stojanů

Zastupitelstvo obce rozhodlo o zrušení 2 výtokových stojanů na vodu, které jsou dosud funkční. Stalo se tak na základě upozornění pracovníků VaK o havarijním stavu vodovodních šachet pod stojany. V případě požadavku zachování stojanů by musely být šachty postaveny nové. V současné době však již výtokové stojany neplní svou funkci, každá domácnost má nyní možnost napojení na vodovodní řad.

Dopravní zrcadlo

V měsíci září bylo osazeno dopravní zrcadlo u hřiště na výjezdu z „mezírky“ na základě upozornění občanů na nepřehlednou situaci při přejezdu chodníku v této oblasti. Cena celé sestavy byla 6 000,- Kč, osazení provedli pracovníci OÚ.

Vybavení knihovny

V měsíci říjnu bylo rozhodnuto o nahrazení starých vysloužilých počítačů v knihovně repasovanými počítači, které umožní instalovat nové operační systémy a programy, nutné pro bezproblémový chod knihovny i pro uživatele z řad veřejnosti. Celkem se jedná o 3 počítače v ceně cca 5 tis. Kč/ ks. Počítače budou instalovány do konce října.

foto: boží muka na Rózince

Svěcení boží muky

Dne 11. října byla vysvěcena nově postavená boží muka v lokalitě „Rozinka“. Program byl zahájen v 15 hodin starostou obce, který seznámil přítomné s programem obnovy drobných sakrálních staveb v našem katastru a plány do budoucna v této oblasti. Následovalo vystoupení p. Z. Trněného, který objasnil volbu výběru patrona této stavby - sv. Vendelína, ochránce pastevců a poutníků a jeho návaznost na historii této oblasti. Celá událost byla zakončena požehnáním, které provedl p. děkan naší farnosti Pavel Kafka s asistencí bývalého p. děkana Václava Fišera. Celou akci provázelo kulturní pásmo sestavené p. Zlatou Galečkovou s účastí místního pěveckého sboru a dvou párů krojované chasy. Přítomen byl i umělecký řezbář p. Josef Zelinka ze Šitbořic, který vytvořil dřevěnou sošku umístěnou ve výklenku lucerny boží muky.

Veřejná služba

Naše obec se rozhodnutím zastupitelstva dne 26.6.2009 stala institucí poskytující možnost občanům obce v hmotné nouzi, kteří pobírají sociální dávky, navýšení těchto měsíčních dávek až o 1486,- Kč. Podmínkou tohoto navýšení je současně odpracování 20 - 30 hodin veřejnoprospešných prací měsíčně pro potřeby obce.

Poděkování

OÚ děkuje p. Evě Sedláčkové, Starovičky č.p. 56 za bezplatné poskytnutí květinové výsadby, která byla použita na úpravu okolí hlavního kříže na hřbitově.

Informace o výstavbě ČOV

Rozhodnutím zastupitelstva obce o výběru dodavatele stavby - firmy Eurovia Brno započala největší a nejdražší stavební akce v dějinách naší obce vůbec. Tento krok byl velmi očekáván, i když nutno podotknout, že jen málokdo věřil tomu, že se finanční prostředky na tuto akci podaří získat. Nyní však naši radost z úspěchu nahradí minimálně po 13-ti měsíční dobu výstavby velká starost o to, aby byla celá akce zdárně dokončena. Tato skutečnost se objevuje hned na počátku akce, kdy např. lobbying dodavatelů potrubí za účelem získání exkluzivní smlouvy pro dodávku potrubních systémů je obrovský a mnohdy nekorektní. Uvedenou problematiku se snaží vedení obce řešit ve spolupráci s dodavatelem stavby tak, aby bylo prioritně dodáno kvalitní potrubí stok. Dodavatel samozřejmě tlačí na co možná nejnížší cenu, obec zase na nejvyšší možnou kvalitu potrubí - ne všechny parametry deklarované některými výrobci potrubí jsou totiž důvěryhodné a následná jednání budou zcela určitě velmi složitá. V těchto a mnoha dalších podobných situacích bude Obec Starovičky zastupovat starosta obce spolu se stanoveným odborníkem ve věcech stavby, místostarostou p. Pavlem Šafaříkem. Další osobou, která zná problematiku místní kanalizace, je zodpovědná osoba za její dosavadní provoz p. Ladislav Vágner z Podivína, vystupující v roli poradce technického dozoru, který je plně v režii firmy AP Investing Brno.

Žádná stavba se samozřejmě neobejde bez problémů a ty se dají očekávat nepřetržitě po celou dobu stavby - jedná se totiž o téměř vždy problematickou spolupráci a součinnost

všech obyvatel. Další nepříjemností je také skutečnost, že rekonstrukce kanalizace bude probíhat za současného provozu staré kanalizace, která musí odpadní vody neustále odvádět a být zcela funkční i po celou dobu výstavby nových stok.

Počátek prací se odvíjí od podpisu smlouvy o dotaci se SFŽP, hlavní zahájení prací se tedy předpokládá v březnu 2010, přípravné práce však budou probíhat už od listopadu 2009. Jak jsem již dříve zmiňoval v průběhu celého letošního roku, při této akci bude kladen velký důraz na vstřícné jednání občanů, součinnost, zodpovědnost při provádění vlastních přípojek a hlavně trpělivost. Části obce budou plně výkopů, nepořádku, bláta, bude omezená průjezdnost jednotlivými ulicemi, v některých případech budou rozkopané a zničené předzahrádky u domů. Pro občany tato akce bude znamenat také nemalé finanční zatížení. V projektu je sice plánováno 300 ks domovních přípojek ke stávajícím RD s vyvedením potrubí na hranice obecního pozemku. Na každou přípojku by si však měl vlastník RD zpracovat Žádost o ohlášení drobné stavby s příslušným projektem a vyřízením na stavebním úřadě, protože se jedná o novou, nyní již splaškovou kanalizaci. V rámci zjednodušení prací tuto administraci provede místo vlastníků rodinných domů obecní úřad hromadně, např. v rámci jednotlivých ulic, náklady na toto povolení však ponесou sami občané. Hrazenou součástí projektu nejsou také revizní domovní šachty, které jsou nezbytnou součástí domovní přípojky a mají jak revizní, tak i čisticí funkci. U akcí podobného charakteru jako naše, však bývá zvyklostí, že tyto šachty dodá

občanům za výrobní cenu firma, která dodává ostatní materiál pro celou stavbu. Odhadovaná cena domovní šachty a stavebního povolení přípojky je asi 3 tis. Kč. Dále bude muset každý vlastník RD vybudovat napojení kanalizační přípojky na svém pozemku - podotýkám, že plánovaná je pouze jedna přípojka na rodinný domek. Do této přípojky by měly být svedeny i dešťové vody z okapů, které jsou nyní napojeny zvlášť nebo nejsou napojeny vůbec. Napojení do kanalizace bude samozřejmě s vyloučením septiku, nová kanalizace je plánována na trase staré stoky a všechny stávající přípojky budou tedy zrušeny. Tyto komplikace, které nám vybudování nové kanalizace přinese, jsou však minimální ve srovnání se stále se zpřísňující legislativou ohledně vypouštění splaškových vod. Musíme mít stále na paměti, že v případě kontroly odborů životního prostředí hrozí většině domácností možnost opakované pokuty 50 tis. Kč za vypouštění odpadních vod z domácností. Rodinné domy v naší obci mají dle stavebních povolení v drtivé většině případů povolenou pouze jímku na vyvážení a ne přepadový septik - kanalizace v obci má sloužit jen pro dešťové vody.

Toto jsou jen základní informace o projektu, v průběhu listopadu se předpokládá setkání občanů se zástupci obce, dodavatelé firmy, projektantů a zástupců stavebního úřadu v kulturním domě, kde bude vyjasněna konkrétní problematika, postup prací a zodpovězení Vašich dotazů příslušnými odborníky. Trasa plánovaných kanalizačních stok je umístěna na internetových stránkách obce a na informační tabuli OÚ. (VD)

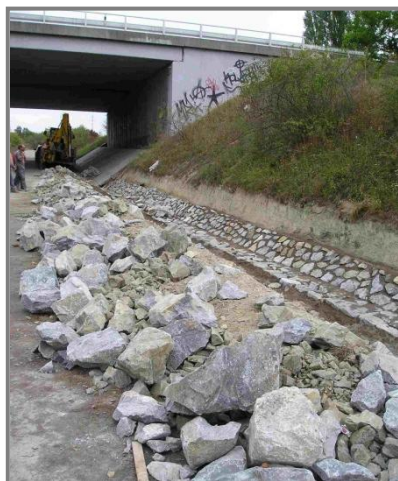

foto: stavba sběrného příkopu u „Luže“

foto vlevo: instalace mozaiky

Tálky III. - pokládání kabelu

Mozaika v sále kulturního domu

Obecní úřad zakoupil a nechal instalovat dílo výtvarného umělce Jana Chmelaře v sále místního kulturního domu. Jedná se o mozaiku znázorňující Pálavské vrchy a okolí,

vytvořenou z různých kamínků. Stáří díla je přibližně 30 let. Původně byla ozdobou vestibulu administrativní budovy ZD v Šakvicích. Nyní, kdy hrozilo zničení mozaiky

vandaly, byla tato převezena a zrestaurována p. Ing. Ladislavem Klecandrem. Instalace byla dokončena těsně před letošní Hodo-Hodkovou taneční zábavou. (HP)

Zasedání zastupitelstva obecního úřadu

Usnesení č. 24/2009

Ze zasedání zastupitelstva obce STAROVIČKY, konaného dne 9. října 2009

v 19:00 hod. v zasedací místnosti OÚ Starovičky

Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

1. Zapisovatele a ověřovatele zápisu.

Zastupitelstvo obce schvaluje:

1. Zápis a usnesení z minulého zasedání.
2. Prodej pozemku p.č. 511/3 o výměře 852 m² za cenu 300 Kč/m², prodej pozemku p.č. 521 o výměře 1086 m² za cenu 300 Kč/m² a prodej pozemku p.č. 516/2 o výměře 1041 m² za cenu 300 Kč/m².
3. Věcné břemeno pro firmu E.ON na pozemcích
 - p.č. 45, 536/2, 537/2, 538/2, 564, 572, 573, 575, 576, 577, 578/3, 595/1, 675/9, 675/10, 675/11 a 771.
 - p.č. 3/1, 13, 28/1, 28/2, 37, 44, 109/1, 110/1, 111/2, 122/4, 174 a 227/3.
 - p.č. 61/1, 61/2, 1012/1 a 1012/2.
 - p.č. 586, 587, a 595/1.
4. Doporučení hodnotící komise a souhlasí s vybraným uchazečem, který se umístil na 1. místě: Sdružení ČOV Starovičky, zastoupené vedoucím účastníkem EUROVIA Brno, s.r.o., Vídeňská 104, 691 00 Brno, IČ: 41603281.
5. Současně pověřuje starostu k vydání rozhodnutí a následně podpisu smlouvy s vybraným uchazečem. Vše až v termínu, kdy je tyto úkony možné učinit dle zákona o zadávání

veřejných zakázek.

6. Smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu Jmk na vybudování ČOV a rekonstrukce kanalizace.
7. Zřizovací listinu MŠ a ZŠ Starovičky.
8. Smlouvu o výpůjčce nemovitého majetku mezi obcí Starovičky a MŠ a ZŠ Starovičky.
9. Pověřilo starostu obce s vydáním Příkazu k provedení inventarizace majetku obce Starovičky a schválilo složení inventurní komise.
10. Rozpočtové opatření č. 4.
11. Poskytnutí dotace TJ Starovičky ve výši 12 tis. Kč na provoz a údržbu kabin a Smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu Obce Starovičky.
12. Poskytnutí dotace TJ Starovičky ve výši 20 tis. Kč na provoz a údržbu sportovního areálu a Smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu Obce Starovičky.
13. Uhradit požadovanou částku za pozemek p.č. 1130/27 a p.č. 1131/13 v lokalitě skládky Slaměnka oprávněné firmě.
14. Převod finančních prostředků na platy zaměstnanců ve výši 110 tis. Kč do finančních prostředků určených na provoz školy.
15. ZO schválilo zrušení nevymahatelných pohledávek za odpad a kanalizaci dle seznamu.

Pavel Šafařík
místostarosta

Vladimír Drbola
starosta (IS)

Svoz odpadu

Listopad

Středa 4.11.2009

Středa 18.11.2009

Prosinec

Středa 2.12.2009

Středa 16.12.2009

Středa 30.12.2009

Knihovna – knižní novinky

Literatura pro dospělé

Frýbová Zdena - Robin a jeho rodina
 Kyzlinková Marie - Sestry
 Francis Dick a Felix - Talár a dres (detektivka)
 Lanczová Lenka - Manželky, milénky, zoufalky
 Larsson Stieg - Dívka, která si hrála s ohněm
 Larsson Stieg - Muži, kteří nenávidí ženy
 Váňová Magda - Přítluný Zajíček
 Waltari Mika - Egyptan Sinuhet

Literatura pro mládež

Brezina Thomas - Chrám hromů (Klub tygrů)
 Brezina Thomas - Létající přízrak (Klub tygrů)
 Brezina Thomas - Ukradený vynález (Klub tygrů)
 Brezina Thomas - Záhada divokých duchů (KT)
 Brezina Thomas - Dům příšer (Klub záhad)
 Brezina Thomas - Kluk ze záhrobí (Klub záhad)

Marie Bendová

Společenská kronika

Životní jubilea

V měsíci **září** oslavily významné životní jubileum

paní **Božena Kynclová** – 60. narozeniny,

paní **Helena Milisová** – 70. narozeniny.

V měsíci **říjnu** oslavili významné životní jubileum

paní **Marie Holacká** – 60. narozeniny,

pan **Václav Ernest** – 70. narozeniny,

pan **František Pěničák** – 70. narozeniny.

Kytičku do ruky, polibek na rty.

Přáníčko do ucha, pohladit vlásy.

Pro štěstí v životě, pro krásné lásky,
 přejeme vám radosti a žádné vrásky.

Blahopřejeme rodičům

Pavlovi a Aleně Nociárovým,
 bytem Starovičky č.p.112,
 k narození syna **Matěje Nociára**,
 který se narodil dne 15.8.2009.

Jaroslavovi a Veronice Prokopovým,
 bytem Starovičky č.p.115,
 k narození dcery **Kristýnky Prokopové**,
 která se narodila dne 18.8.2009.

Martinovi Meszárošovi a Veronice Morávkové,
 bytem Starovičky č.p.39,
 k narození syna **Martínka Meszároše**,
 který se narodil dne 29.9.2009.

Co je láska, to už víte,
 co je štěstí, pochopíte.
 Až se sklánět budete,
 nad kolébkou dítěte.

Vítání občánků říjen 2009

Matěj Nociár, Kristýnka Prokopová, Karolínka Tihlářová, Lukášek Tomek, Ondrášek Tomek, Šimonek Vácha a Tadeášek Šůkal tak to jsou jedni z nejmladších obyvatel Staroviček, kteří se v sobotu dopoledne 24.10. 2009 zúčastnili vítání do řad občanů na místním obecním úřadě. Tato tradice byla ve Starovičkách obnovena po delší době letos v dubnu. Protože dětí bylo tentokrát opravdu hodně, probíhala tato slavnost na dvě etapy. Rodiče, děti a jejich nejbližší příbuzní byli přivítáni paní Radkou Hověžákovou, která uváděla průběžně celou slavnost. Pak byla všechna miminka představena panu starostovi Vladimíru Drbolovi, který rodiče po svém milém proslovu potěšil květinou a drobnými dárky.

Podpisy rodičů do pamětní knihy se staly nedílnou součástí vítání. Nejmladší občánci si vyslechli nádherné písně v podání paní Mileny Panicové, paní Zlatky Galečkové a paní Hanky Drbolové. U kolébky zarecitovaly dojemné básničky děti ze Staroviček: Katka Horová, Petr Panic, Marek Zach, Šárka Hověžáková a vnučka paní Galečkové Kristýna. Účinkujícím tímto velmi děkujeme za jejich příspěvek ke slavnostní náladě této nezapomenutelné chvíle. Atmosféra vítání byla prosycena úsměvy miminek, radostí jejich rodičů a nechybělo ani dojetí babiček a dědečků, které samozřejmě k takové akci neodmyslitelně patří.

(RH, HP)

foto: zasedací místnost se při vítání občánků zaplnila do posledního místečka hned dvakrát

(NE)HODY 2009

Letošní podzim doposud podzimně vůbec nevypadal. Jednak se teploty spolu se suchem hlásily spíše k létu, ale především se u nás letos nekonaly tradiční krojované hody z důvodu nezvolení prvního stárka. Aby se ale na naše šaty a obleky zbytečně neprašilo, chopili se věci stárci a stárky z minulých let a na sobotu 10.10.2009 uspořádali Hodo-Hodkovou zábavu příznačně nazvanou (Ne)Hody.

První nedočkavci do sálu kulturního domu přišli ještě před samotným začátkem, který hudbou ohlásila k poslechu a tanci hrající dechová hudba Lácaranka přesně v osmou hodinu večerní. Sál se pozvolna plnil hosty, stejně jako taneční parket a nutno říci, že návštěvnost překvapila

jednak číslu a také přespolními návštěvníky, kterých se sešlo více než dost.

Návštěvníci, kterým se nechtělo tančit, či poslouchat hudbu, mohli díky

příjemné shodě náhod sledovat fotbalové utkání našeho národního týmu s Polskem, který se vysílal v Pivnici u Tomků. Přesto byl parket prázdný jen v době, kdy si muzikanti dopřávali zasloužené přestávky. Zábava rozhodně v žádném okamžiku neupadala, pro jistotu se však organizátoři pojistili klasickým zpestřením v podobě trenýrkového sóla, či sóla bez koší. Tančilo a zpívalo se až do brzkých ranních hodin, kdy kapelu vystřídal mix československých a světových diskotékových hitů z osmdesátých a devadesátých let.

Nezbývá už nic než poděkovat naší chasce za zorganizování velmi příjemného večera a doufat, že příští rok si hodů užijeme v celé své podstatě a minimálně o stejné zábavnosti.

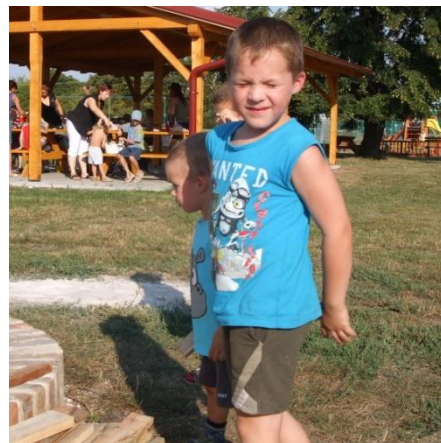
Václav Šafařík

Loučení s prázdninami

Na poslední dny letních prázdnin se rozhodla paní Markéta Havlíková se svými kamarádkami zorganizovat pro všechny maminky, tatínky a jejich děti rozloučení s prázdninami. Tato akce se ve Starovičkách konala poprvé. Sraz byl na hřišti pod přístřeškem v odpoledních hodinách. Zruční tatínci rozdělali pro děti oheň a děti za pomoci šikovných maminek opékali přinesené buřtíky. Hostina při společném posezení byla velmi příjemná. Děti vesele klábosily a po „svačince“ si společně hrály na dětském hřišti. Věřím, že akce tohoto typu se nekonala v naší obci naposledy.

(RH)

Z naší školičky

Září

V měsíci září proběhly tyto úpravy školy:

- příprava tříd k výuce,
- nátěry školního oplocení a dětského hřiště MŠ, včetně dřevěných prvků,
- zavedení teplé vody na sociální zařízení,
- v rámci programu ICT (informačně - komunikační technologie), což je plán pro školu povinný, byl do všech tříd a ŠD zaveden internet ke zkvalitnění výuky,
- ve školní družině byl nainstalován dataprojektor propojený s počítačem, což umožňuje vést výuku pomocí informací z internetu nebo různých prezentací, což také slouží ke zkvalitnění výuky. Toto zařízení ve ŠD budou zatím využívat všechny třídy dle potřeby a postupně by toto zařízení mělo být instalováno v každé třídě.

Akce školy a školky:

- návštěva městské knihovny v Hustopečích
- veselé dýňování
- výtvarná soutěž „Nejhezčí drak“
- projektová výuka „Podzim je tu“ – výstavky podzimních plodů.

Ríjen

V měsíci říjnu proběhly následující úpravy školy:

- položeno lino na celé schodiště budovy a terasu školy.

Uskutečněné akce:

- přednáška p. Martina Panicové zaměřená na zdravotvědu,
- přednáška p. Ing. J. Panice zaměřená na dopravní výchovu.

Plánované akce:

- plavání – začátek v pondělí 30.11. ve 8:00 hod. (10 lekcí - 2.+ 3. třída),
- divadelní představení v Břeclavi „Kamarádi v lese“ – zaměřeno na ekologickou výchovu,
- vánoční dílny – adventní výzdoba,
- vystoupení žáků s vánočním programem – forma bude upřesněna.

Mgr. Dana Walterová

Návštěva divadla

Už v mladším věku dítěte je potřeba u dětí rozvíjet kulturní chování. Proto využíváme nabídky kulturního střediska v Hustopečích a navštěvujeme divadelní představení pro děti. Děti se tak učí slušnému chování nejen v divadle, ale i v hromadném dopravním prostředku, který musíme využívat. Ve čtvrtek 13.10. jsme se vydali na divadelní představení na pohádku "O zvědavém sluněti". Mnoho z Vás by si vzpomnělo na své ratolesti a jejich zvědavé otázky: "A proč?". Celým představením nás provázela krásná, velká plyšová zvířátka, žijící v Africe. Pohádka se líbila nejen dětem, ale i p. učitelkám. Na závěr si děti všechna zvířátka mohly prohlédnout a pohladit si je. Už se těšíme na další divadelní představení.

kolektiv MŠ

Příspěvky ze základní školy

Projekt "PODZIM"

V měsíci září proběhlo v 1. a 2. třídě projektové vyučování na téma PODZIM.

Touto cestou se ubírala i výuka ve všech předmětech. V matematice jsme počítali s kaštanů, jablky, hruškami a jinými přírodninami. V jazyce českém, literatuře a čtení děti psaly "dopis podzimu", učily se podzimní básničky a zkoušely se vcítit do toho, jak se asi cítí podzim.

A v prvouce? Tam se poznávala příroda, povídalo se o podzimních pranostikách a tom, co vše se děje s přírodou na podzim.

Nejlépe se však pracovalo ve výchovách. Ve výtvarné výchově jsme ztvárnili obřího ježka z vlny, dýnových semínek, dále také veliký strom s vlaštovkami a opadaným listím. Zkrátka to byla práce s různými podzimními přírodninami, které nám dnes zdobí školu. Závěrem jsme si spolu s MŠ zapořovali písničku o podzimu, o dešti a o proměnlivém počasí, které bývá na podzim.

Součástí projektu je i práce ve dvojicích, práce starších dětí s mladšími, snaha o utužování kolektivu. Proto byla také vyhlášena soutěž o nejkrásnějšího draka, kterou vyhrála sourozenecká dvojice Šárka a Šimon Cigánkovi. (Hlasovaly všechny děti ZŠ a MŠ.)

Hana Meredová

Zprávičky z mateřské školičky

Ahoj školko!

Po prázdninách, v úterý 1. září, jsme se přivítali zase ve školce. Do počtu 25 dětí k nám přišlo 8 dětí se svými maminkami poprvé. První obavy z neznámého byly rychle rozptýleny. Letos se příchod nových dětí obešel téměř bez slziček. Děti se seznámily s prostředím MŠ, se svými novými kamarády, s dospěláky, kteří se o ně budou starat v průběhu dne. Zkrátka, jak to ve školce funguje. V letošním školním roce je v MŠ 11 předškoláků, to jsou děti, které půjdou k zápisu do 1. třídy ZŠ.

Školní dýňování

Den 22.9. byl dnem fantazie, představivosti a hlavně tvořivosti. Na školní zahradě MŠ se sešli rodiče se svými ratolestmi. S sebou si přinesli dýně a další přírodniny, nutné k výrobě dýňáček. A tak mohlo školní dýňování začít. Letos se nás tvořivých sešlo opravdu mnoho. Z 25 zapsaných dětí, si svého dýňáčka přišlo vytvořit 19. Pochvala patří především rodičům a jejich zástupcům, protože svoji šikovnost a fantazii předvedli hlavně oni. Například největší dýně se musela přivést na kolečkách, jak byla velká. Byla radost, pozorovat zapálení rodičů při jejich tvoření. Znáte rčení: "Kdo si hraje, nezlobí". Nakonec si každé dítě svého dýňáčka pojmenovalo a vystavilo na schodech školy, kde si je mohli prohlédnout i žáci ZŠ.

foto: zahájení školního roku p. ředitelkou Mgr.D.Walterovou, zastupitelem obce p. Novákem a předsedkyní školní rady paní J. Janouškovou

Jak se asi cítí podzim?

Jablko

„Rostu na stromě. Jsem uprostřed listů. Už začíná podzim. A je..divně se houpu, asi spadnu. Je mi zima. Jsem na zemi..., padá na mě list, fouká vítr. Přichází sadaři... Tlačím se v košíku s ostatními kamarády. Jedu do Penny. Čekáme, až nás někdo koupí. Přichází paní, dává si mě do sáčku. Nese mě domů. Mrznu v ledničku. Holčička otevírá ledničku a ..., vidím její zuby.“

Petr Zeman, 2. tř.

Dýně

„Jsem dýně. Ležím na poli. Rostou ve mě jádérka. Už mě trhají, teď zase vydabávají. Jedu do školy. Děti ze mě dělají strašáka. Nožem mi vyřezávají obličej.“

Vašek Holacký, 2. tř.

Brambora

„Jsem schovaná pod hlínou. Spokojeně spím na poli. A jeje... Jede traktor a vyorává mě. Vidím světlo... Teď jsem v pytli... Další cesta je k Tomkům, do obchodu. Čekám, až mě někdo koupí.“

David Veselý, 2. tř.

Projektový den očima dětí

Hodně se mi to líbilo. Nejvíc se mi líbila ochutnávka podzimních plodů, hlavně hroznů. Dále se mi moc líbila keramika, kde jsem vyráběl stromy. Potom se mi líbilo u Pavla, tam jsem poznával zvířata a skládal puzzle o podzimu. Poskládal jsem všechny. U Libora to bylo také dobré. Vybral jsem si tři karty s počasím..., všechny jsem uhádl!

Petr Zeman, 2. tř.

Tento den se mi líbil. Nejvíc se mi líbilo u Libora, poznával jsem počasí. Všechno jsem měl správně - pak se mi líbilo u Adama, kde jsem vypočítával příklady s hruškami, s jablky, listy... Pak

foto: ze zahájení školního roku

byla super keramika, strom se mi moc povedl. U Zuzky to bylo také dobré, poznával jsem stromy, a kam patří ovoce. U Pavla jsem zase poznával zvířata, skládal puzzle. Vybral jsem si to těžký. Byl to dobrý den.

David Veselý, 2. tř.

Líbilo se mi v keramice, u Pavla a Libora. U Adama jsem počítal, pak se mi líbila ochutnávka a malování obřího deštníku.

Vašek Holacký, 2. tř.

Projektový den se konal 3. října 2009. Učili jsme se dvě hodiny a potom se vydali prvňáci, druháci a třetáci na stanoviště. Na prvním stanovišti byl Patrik a měl tam ochutnávku se zavazanými očima. Děti tam ochutnávaly různé ovoce a zeleninu. Na druhém byla Zuzka a děti tam poznávaly plody stromů. Například jablko-jabloň, nebo hrušku-hrušeň. Na třetím stanovišti byla podzimní matematika a vedl jí Adam. Zde se počítaly různé příklady. Na dalším stanovišti se poznávaly podzimní plody pohmatem a tam byl Michal. Na pátém stanovišti měly děti za úkol, aby napsaly dopis podzimu. Na tomto stanovišti byla Šárka. Pavel měl na stanovišti podzimní puzzle, ty tam byly dvojce a ještě tam měl podzimní oblečení. Na sedmém stanovišti děti malovaly obří deštník, každá dvojice malovala jeden díl. U stanoviště byl Ondra. Na posledním byla Adélka a Toňa. Děti tam vyráběly podzimní strom z keramiky. Všichni byli šikovní! Na závěr jsme si říkali, jestli měl někdo chyby nebo jestli ne, komu to šlo, komu ne. Potom nám 1. a 2. třída recitovala podzimní básničky. Četli jsme si dopis podzimu, co tam děti psaly. Na konec jsme si vyprávěli vše, co víme o podzimu.

Adéla Janoušková, 5. tř.

Perličky z naší školičky :

paní učitelka: „Co dělají sadaři?“

Petr: „Sají ovoce.“

Lukáš: „Skrývají ovoce.“

paní učitelka: „Jak se jmenuje strom, co má listy ve tvaru nosu?“

Petr: „Nosní.“

paní učitelka: „Máme v ČR moře?“

Lukáš: „My máme tak maximálně Lužu a Podkovu.“

paní učitelka: „Co je to clock?“ (clock – hodiny)

Ondra: „Klokan.“

paní učitelka: „Přeložte větu :

Moje maminka je velká.“

Patrik: „My mother is blick.“ / big/

Patrik oprava: „My mother is fik.“

paní učitelka: „Jak se jmenují ptáci, kteří na podzim odlétají?“

Petr: „Stěhováci.“

bramboráčky vyrobily děti z MŠ

Dopis podzimu - ukázka toho, jak děti psaly vzkaz podzimu.

Milý podzime, přejeme ti klidný podzim - ať ti není zima, nezlobí tě opadané listy. Ať tě neopouští krásné barvy.

děti MŠ

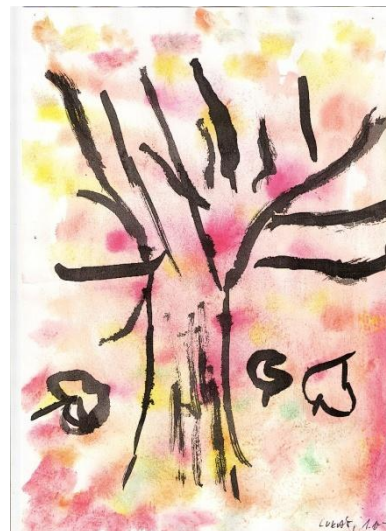
Já ti přeji, aby ti nebyla zima. Šimon
Všechno dobré a štěstí. Marek
Přeji ti hodně barev a ne moc zimy.

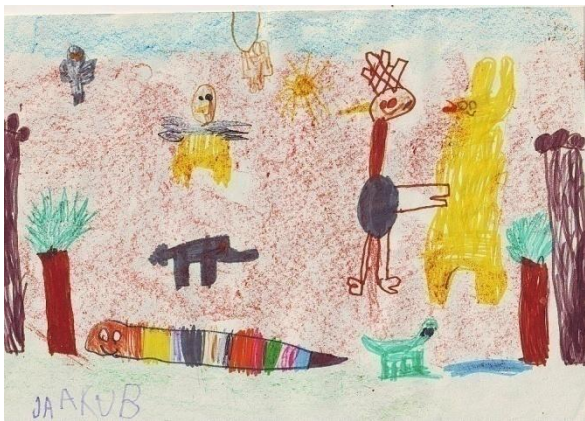
Adrianka

Abys měl krásné barevné listy. Nela
Přeji ti hodně zdraví, ať ti někdy zaprší.

Dan, Vašek

namaloval Lukáš Hovézák

Výlet do Hustopečí

Protože se u nás opravovala škola, vypravili jsme se na výlet do Hustopečí. Jako první jsme navštívili místní knihovnu. Paní knihovnice nám povídala o knihách - o jejich řazení, o

časopisech.

Ukázala nám dětský koutek, počítačovou učebnu a společenskou místnost, kde se pořádají různé besedy. Pak jsme šli do čajovny. Tam byla svačina. Potom jsme si prošli náměstí a p.feditelka nám řekla něco o historii hustopečského kostela. No a pak už byl čas na návrat.

Šárka Cigánková, 4.tř.

Ze školní družiny

Ve středu 7.10 jsme měli ve školní družině zdravotvědu. Na návštěvu přišla p. Martina Panicová, která je povoláním zdravotní sestra, a tak nám odborně vysvětlila, jaké máme my - děti nejčastější úrazy a jak jim můžeme předcházet, a to hlavně při jízdě na kole a bruslích. Na ukázkou nám přinesla různé náplasti, obvazy, dezinfekce. Potom jsme si vybrali dvojici a sami na sobě si zkusili obvázat koleno, hlavu, prst. A tak když nás někdo ten den potkal, jak jdeme ze školy, asi se divil, kolik úrazů máme po těle.

Šárka Cigánková, 4 tř.

P.S.: Lukáš druhý den přijel do školy na kole konečně s přilbou na hlavě.

(obrázek se zvířátky namaloval Jakub Havlík, MŠ)

Bramborový týden

Jak již název napovídá, celý tento týden se nesl v tomto znamení. A každý den byl jiný. V pondělí jsme zasedli k počítači a na internetu hledali vše o vzniku této podzimní plodiny. Druhým úkolem bylo, že si jednotlivé skupiny našly recepty z brambor. A tak do vyhledávače vložily slova: recepty z brambor. Snad skoro všichni jsme se shodli na tom, že nám nejvíce chutnají bramboráky. Recept jsme si tedy vytiskli a druhý den podle něho začali pracovat. Bramboráčky se povedly i díky paní kuchařce, která nám vydatně pomáhala. Třetí den byl barevný. Všichni jsme přišli v hnědém - podle barvy této plodiny. Tento den jsme také vyráběli pana Bramboru a paní Bramborovou. Dále následovala podzimní látka pro maminku na šaty. Jak jinak, než z bramborových tiskátek.

V hodinách matematiky jsme počítali bramborové příklady a slovní úlohy o pytlích s bramborami. Ve slohu jsme zase vytvořili vyprávění o bramboře a celý tento týden jsme završili bramborovou "mini olympiádou".

Hana Meredová

A co jsme se dozvěděli?

Víte, že:

- botanický název brambory je lilek hlíznatý,
- brambory pochází z jižní Ameriky, z Peru,
- Amerika darovala první bramboru Evropě v 16. století.
- nemoci brambory jsou podobné jako u lidí, mimo mandelinky může také brambora onemocnět plísní a rakovinou,
- skládá se ze solaninu a chakoninu,
- je mužského rodu - "ten" brambor.

Ukázka ze slohového cvičení:

Jak se asi cítí brambora aneb jeden den ve slupce

„Ahoj, jsem pan Brambora. Vedle mě leží paní Bramborová, moje žena. Ležíme si tu, přikrytí hlínou. V klidu si tu povídáme. V létě býváme nemocní. Máme plíseň, nebo naše listy okusuje mandelinka. Ale, co to? Z dálky slyšíme traktor. Loučíme se. Vidíme světlo. Kam jedeme? Aha! Do obchodu. Tady se jen tak povalujeme a povídáme si. Pozor! Přichází paní s pytlíkem. Už si nás bere. A je to. Rozdělili nás. Já putuji k paní Meredové domů. Moje žena zůstává v obchodě. Jsem u Meredů doma. Cítím teplo. Jejda, to to pálí. Ona mě snad hodila do vařící vody! Pak mi sundala oblečení a ždouchá do mě. No a tady se můj život blíží ke konci. Už vidím její zubyyy.....“

s vypětím sil sepsali žáci 1. a 2. třídy

Jmenuji se Lukáš Hovězák, jsem nejlepší matematik a chci pořád chodit do matematiky. A je mi 6 let. Jo a nemám ještě žádnou holku.

Perlička - David: Na třešni se v létě červenají hrušky. (doplňování v JČ) Melouny rostou na hrušni.

Vítězný recept od maminky Adrianky Růžičkové:

Bramborové lokše s mákem

7 středně velkých uvařených brambor, špetka soli, 2 hrnky hladké mouky / kolik vsáknou brambory / 1/2 kostky másla, povidla, 3/4 hrnku semletého máku, 1/2 hrnku moučkového cukru.

Postup: Ve slupce uvařené brambory oloupeme, propasírujeme, přidáme sůl, mouku a zamícháme hladké těsto. Na pomoučeném vále těsto vyválíme na dlouhý váleček, nakrájíme na stejné kousky, každý kousek vyválíme na okrouhlavou lokši a na rozehřátém sporáku nebo plotničce upečeme. Upečené lokše namažeme rozpuštěným máslem a uložíme na sebe. Potřeme povidly, posypeme mákem a moučkovým cukrem.

Představujeme Vám naše prvňáčky :

Ahoj, jsem Adrianka Růžičková a mám 6 let. Ve škole se mi líbí matematika, to mě baví. Také, jak hledáme slabiky po třídě. Vaří tu dobře. Chutná mi bramborová kaše a řízek. Anglickej kroužek je taky dobrej.

Já jsem Šimon Cigánek. Je mi 6 let. Líbí se mi matematika, Angličtina se mi také líbí. Jsem dobrý čtenář, jde mi to. Doma čtu. Nejvíc mi chutnají palačinky. Živá abeceda je taky dobrá.

Jsem Danek Horák, mám 7 let. Nejvíc mě baví matematika a písanka. Pěkně píšu. Chutnají mi palačinky.

Jsem Tereška Slavíková. Mám 6 roků. Baví mě paní učitelka a matematika. Taky tělocvik. Chutná mi bramborová kaše.

Vzpomínka na hody ve Starovičkách z doby druhé světové války

foto: Boleslav Šmerda, Františka a Božena Mazůrkovy, Jiřina Kostrhounová

Na hody z druhé světové války si pamatuji z pohledu školáka, který byl také účastník těchto hodů. Musím předeslat, že hody se konaly v době německé okupace naší země. Kdy byl striktní zákaz konání jakékoliv zábavy, veselice, natož hodů. Kdy bylo Německo ve válečném stavu s celou Evropou. Za porušení tohoto zákazu hrozilo ze strany německé policie (gestapa) trestní stíhání, žalář, koncentrační tábor, případně trest smrti. Psal se rok 1943 a to v době, kdy německá vojska, která napadla Sovětský svaz, utrpěla ve vojenském tažení v Rusku velké porážky, pod Moskvou, u Stalingradu a Kurského oblouku. Za této situace německé úřady stupňovaly perzekuce na okupovaném území. Za této situace dovolit si veřejně pořádat hody byla velká odvaha a risk, že v průběhu hodů bude provedena razie policie a aktéři hodů budou zatčeni. To se naštěstí nestalo, i když špiclů gestapa bylo všude plno. V chaloupkách u domu pana Metelky s německým financem Pistlem, který pouštěl až po prověření občany do „Sudet“ k Hustopečím, tedy občany ze Staroviček, ke hřbitovu, tam už byly „Sudety“. Vím to přesně, protože jsme tam bydleli. Od starších občanek ze Staroviček jsem se dozvěděl, které byly také účastnice hodů, tenkrát jako chasa a to **Aloisie Kostrhounové** a **Štěpánky Buchtové**, že konání hodů nebylo bez odezvy německé policie. Po skončení hodů prověřovala policie aktéry hodů, hrozilo zatýkání všech účastníků. Situaci zachránil pan **František Buchta**, **Antonín Vincenc** a starosta **František Kadrnka**, kteří měli přátelské styky s německou policií. Vysvětlili, že se sešlo jen malé shromáždění občanů k připomenutí svátku Svatého Václava. Přátelská dohra s německou policií se konala u sklenky vína s pohoštěním ve sklepě starosty pana Františka Kadrnky. Nedošlo k žádné výtržnosti v době konání hodů, což bylo pro policii zásadní. Nemusel se psát žádný zápis ani hlášení. Jak se říká, že ve víně je pravda, velitel policie nakonec prohlásil pod vlivem hostiny a vpitého vína, že jak špiclové nahlásili rozsah veselice hodů, hrozilo, že se do kriminálu dostane polovina vesnice. Písemnou zprávu špiclů stornovali. Pořádání hodů si nedovolil z okolních vesnic nikdo, jen malé oslavy v soukromí, za zavřenými dveřmi. V případě konání svatby, tanec jen u gramofonu. Tolik na úvod.

Že se budou konat hody ve Starovičkách „na Václava“ se dozvěděla chasa z okolních vesnic „ústním podáním“. Na hody se sjela chasa ze Šakvic, Velkých Pavlovic i Vrbice. Hody se konaly za domem „v humně“ pana **Josefa Horáčka**. Místo konání kvůli utajení bylo dobře vybráno. Zadní hranici humna lemoval souvislý pás stodol, takže konání hodů bylo dobře zamaskováno a utajeno. Do humna se chodilo přes stodolu vraty, které se stále zavíraly. Taneční parket byla dusaná, žlutá, jílovitá hlína a plevy zhutněné váleem a kropením. Hlavním aktérem hodů byl syn pana J. Horáčka – Jaroslav a ostatní chasa. Namátkou uvedu několik jmen: **Karel Prát**, **Vítězslav Kostrhoun**, **Jaroslav Beránek**, **Jaroslav Vágner**, **Václav Hradil** a další chasa. Již před 15 hodinou se trousili účastníci hodů oblečení v krojích kolem „špice“ (hospody pana Josefa Šmaka) a stodol do humna pana Horáčka, kde již byli nástroje a

muzikanti. My kluci, jsme obsadili místo kolem boudy muzikantů. Účastníci hodů byli upozorňováni na okolnost, aby nedělali u vchodu velký hluk kvůli utajení a z důvodu, že hody nejsou povoleny. Toto předsevzetí vydrželo jen do doby, kdy po pár skleničkách vína se účastníci dostali do „provozní teploty“ a začala hodová veselice plná zpěvu a výskání. Mládež po dobu okupace neměla možnost si zatančit na hodech, tak jak muzikanti skončili zahraniou skladbu, tleskali a neopustili parket a chtěli přídavek. Hrál se do úmoru. Tanečních párů bylo tolik, že se tančilo i mimo parket na hlíně, která byla naštěstí také řádně udusána. Mládenci, chasa při hudbě zpívala dobové písně. Pěvecká jednička byl pan Karel Prát, zpíval sólově za doprovodu hudby oblíbený šlágr „Tů červenou sukénku, nejradši ze všech mám, dnes večer ji obléknu až přijdeš chlapče k nám. Sukénku pěkně lemovanou zdobenou faldíčkama, ať nikdy neuvadne láska mezi náma.“ Neodpustil si ani parodii na tuto valčíkovou píseň těmito slovy: „To červené vínečko nejraději ze všech mám, když se ho já napiju, lítám jako aeroplán“. Dále si to již nepamatuji. Všichni účastníci hodů se náramně bavili. Když si unavení hudebníci vzali pauzu na oddych, nastoupili mládenci na parket ke zpěvu (mužáci jak se dnes říká). Vesnici se nesl nádherný chorál mužských hlasů, kterých bylo kolem padesáti. Ty nádherné slovácké písničky jsou pro dnešní mládež málo známé. Několik jich vyjmenuji: „Přijdi Jano k nám, ale nechod sám“, „Sobotěnka idě, čo že je mňa po něj“, „Za Starů Breclavů u tej boží muky“, „Ty musíš má milá něco na mě vědět“, a dále čardáše: „Na Štarvické věži tri kosárky visí“, „Zahrajte mě housličky“, „Ani tak nebolo, ani tak nesmi být“, „Kysuca, Kysuca“.

Tento čardáš uměla zahrát jen málo která kapela, kdy tanečníci, kteří ke konci provádějí rituál, padají na zem a pak tanečník – verbíř ukáže, jak umí zacifrovat, je oceněn potleskem. Co říci na závěr, všichni účastníci hodů byli spokojeni, vše proběhlo bez incidentu. Tolik mé vzpomínky na zakázané hody z období druhé světové války – z roku 1943.

Bohumil Šmerda

Dovětek k článku

Článek jsem napsal z toho důvodu, aby dnešní mladí lidé si uvědomili, v jak těžké době se zmíněné hody konaly, co to stálo úsilí, energie, strachu před možnými následky. Nezlomná vůle a obětavost mládeže té doby neznala mezí, dokázala vše překonat za přispění svých rodičů, zaslouží obdiv a poděkování za krásné nezapomenutelné zážitky ze zmíněných hodů ještě dnes. Co vzkazují těm, kteří nedokázali zorganizovat letošní tradiční Václavské hody? Je to vaše hanba, dnes kdy máte takové možnosti pro konání hodů, které jsme my neměli. Když já jsem byl stárek, to se nedá porovnat. Kolik jste zklamali občanů, dětí a hostů, kteří by přijeli na hody. Jaká to byla loni manifestace krojů, i těch malých dívenek a chlapečků, když se šlo průvodem s hudbou přes celou dědinu. Barevné snímky fotografií pořízené z minulých hodů jsou toho důkazem. Já sám jsem pozval vnučky na hody až z Bosonoh, Adámka a Jůlinku, ale musel jsem je zklamat zprávou, že hody se ve Starovičkách konat nebudou. Hněv a opovržení občanů Staroviček ať je vám „mementem“ pro příští rok, pokud se rozhodnete stejným způsobem.

Bohumil Šmerda

Fotografie jsou z období po II. světové válce.

Boží muka sv. Vendelína

každé obce se nachází několik podobných staveb, které zdejší krajinu oživují, ozvlášťují.

V neděli 11. října 2009 byla slavnostně uvedena do života jedna z těchto drobných staveb také ve Starovičkách, v místech, kde kdysi stával krásný kamenný kříž, který vybudovali někdy na přelomu 19. a 20. století manželé František a Anna Mazůrkovi z čp. 45 ve Starovičkách. Později se o kříž starala rodina pana Boleslava Hübnera. Žel, je všeobecně známo, že během druhé poloviny minulého století byl tento kříž, ostatně jako většina podobných sakrálních památek na katastru obce, zdevastován a místo samotné upadlo v zapomnění. Je proto chválné, že současné vedení obce se snaží tyto

jakákoliv oprava by byla neúnosná. Proto bylo rozhodnuto vystavět na tomto místě boží muka - podobná, jaká se stavěla v období devatenáctého století. Samozřejmě s tím, že v budoucnu zde bude nějakým způsobem připomenut původní kříž a jeho donátoři. Bylo zvažováno, kterému světcovi by měla být tato boží muka zasvěcena. Mezi tradičně

oblíbenými světci, jako sv. Florián, či patron vinařů sv. Urban a další, byl navržen i svatý Vendelín. Po poradě s panem děkanem padla volba právě na tohoto světce.

Sv. Vendelín se narodil kolem roku 550 a podle legendy pocházel ze skotské královské rodiny. Pro svůj příkladný život se stal uctívanou osobností nejen v krajině svého působení (nejdříve v severní Itálii, později Sársko, Bavorsko), ale téměř na celém evropském kontinentu. Je pokládán za významného patrona pastýřů, chovatelů a obchodníků s dobyt看, sedláků a rolníků, jednoduše řečeno – venkovského lidu.

A tato skutečnost se stala právě jedním z rozhodujících faktorů, proč právě sv. Vendelín. V místech, kde se boží muka nacházejí, totiž v minulosti procházela značně frekventovaná kupecká cesta celoevropského významu. Tudy byla hnána obrovská, mnoha tisícová stáda dobytka z Uher - z maďarské pusty na dobytčí trhy do českých zemí, mnohdy i dále až do západní Evropy. Tato cesta byla zvána tzv. Dobytčí cestou. Na

našem území vedla od hraničního přechodu přes řeku Moravu u Lanžhota, přes Podivín, Velké Pavlovice, kolem Staroviček cestou pod Novými Horami a Okolesy až na velké pastviště před Hustopečce (v místě dnešní železniční trati), kde dobytek odpočíval před další cestou. Celá trasa byla plná nástrah a nebezpečí a proto je přirozené, že osobnost sv. Vendelína, jako uctívaného patrona, duchovního ochránce a pomocníka v nouzi, lze nalézt po celé trase. Jenom namátkou – socha sv. Vendelína je v Ládě, v Podivíně je sv. Vendelín na sousostí Immaculaty u kostela, dále se socha nachází v Přítlukách, ve Velkých Bílovicích, ve Velkých Němčicích atd. Na těchto plastikách bývá sv. Vendelín nejčastěji vyobrazen jako poutník, či pastýř s holí, mošnou, v ruce s růžencem a knihou.

Dnes je dobytčí cesta dávno minulostí, stala se součástí naší historie. Neznamená to však, že zde provoz utichl. Nyní zde prochází stále více populární cyklostezky. Na tomto místě cyklisté vstupují anebo opouštějí území obce. Tak, jako poutníci v minulosti, i oni se zde mohou zastavit na své cestě. Možná zde naleznou příjemné místo k odpočinku, možná je osloví duchovní rozměr tohoto místa, anebo je zaujme nevšední pohled na tuto drobnou stavbu uprostřed vinohradů.

Ať bude důvod jejich zastavení jakýkoliv, v každém případě lze říci, že se jedná o další kámen do mozaiky celkového pohledu na naši obec a její prezentaci. (ZT)

Foto ze svěcení dodala Mirka Tomková.

drobné stavby postupně opravovat a zachránit. V tomto konkrétním případě však došlo k devastaci tak značné, že

Římskokatolická farnost

Setkání s papežem Benediktem XVI.

Je neděle 27.9.2009, ráno 5.09 hodin. Přijždíme na parkoviště osobních aut v Brně Tuřanech. Proč tak brzy? Máme vstupenky na mši do sektoru B2, na kterých je čas 6.00 hodin, do kdy máme zaujmout místa. Vše je v pohodě, náramně zorganizované, všude nás ochotně navádějí policisté v reflexních vestách. Jen přejdeme silnici a už sedíme v jednom z autobusů, který nás přiveze přímo k letišti. Na rozcestí do tmy svítí bělostná kaplička, od které všichni s

batohy a skládacími židličkami spěcháme dolů po cestě. Zastavují nás dvojice studentů, od kterých dostáváme brožurky s texty k bohoslužbě, vlaječky a balíček, který skrývá fotku P.Marie Svatotomské, podrobnou mapku Brna a jižní Moravy, DVD o jižní Moravě a pláštěnku, kdyby snad...! Ta ale nebyla třeba, protože nás čekal úžasný, slunečný den. Procházíme kolem sekrů, ve kterých odpočívají zahraniční poutníci ve spacákách už od minulého dne. Naš sektor B2 je jeden z prvních před pódiem. Rovně před námi

svítí obrovská bílá kotva – znamení naděje. Z druhé strany pódia se tyčí k nebi velký kříž. Je tma, jenom pódiu svítí. V 6.00 hodin se nádherně rozeznají zvony, spící se probouzejí a my už čekáme, co bude následovat. Rozsvítí se obrazovky – obrovská plátna umístěná po sektorech tak, aby každý mohl vše sledovat i zblízka.

Přichází průvod a krojovaná mládež přináší na pódium sochu Panny Marie Tuřanské, kde za chvíli začíná modlitba radostného růžence, proložená písněmi. Poutníci se přidávají. Široce otevřený obzor před námi pomalu začíná růžovět, barva je stále sytější. Je to něco nádherného. Krátce před sedmou na nás vykoukne sluníčko. Program pokračuje Svědectvím o naději manželů Levíčkových, které s písní „Tmavomodrý svět“! V podání jejich nejmladšího pětiletého synka Benjamina dojmá všechny přítomné. Stejně mocně na nás působí úvaha o naději všem známého režiséra Jiřího Stracha. V 8.00 hodin nastupuje Hradišťan s Jiřím Pavlicou a dětským sborem Kantiléna. Letištěm zní píseň „Andělé Boží, strážce můj“. Pan Jiří Pavlica přivítá všechny poutníky včetně zahraničních originálně. Zahrají a zazpívají známou Mariánskou píseň každého zúčastněného státu v jeho rodném jazyce. Jsou tu s námi Slováci, Maďaři, Němci, Rakušané, Poláci. Lidé stále proudí, a když Hradišťan spustí „Voda má“, už snad zpívá na sto tisíc lidí. Blíží se devátá hodina. Začíná nácvik latinské liturgie, sledujeme oblohu, teď už plně ozářenou sluncem, kde se k nám přibližuje první letadlo. Na obrazovce sledujeme přilet pana prezidenta s chotí. Krátce po deváté hodině se na nebi

zatřpytí další letadlo. Celé letiště zrovna zpívá „Maria, Maria, denice vítězná“, máváme vlaječkami a vítáme na moravské půdě papeže Benedikta XVI. Sledujeme na plátně výstup z letadla, do toho zní krásná hudba a pak už hledáme očima papamobil. Více než 120 tisíc účastníků z toho asi 11 tisíc zahraničních, sleduje průvod papeže na pódium. Je připraveno čtyřicet biskupů a tisíc kněží, z toho téměř dvě stovky ze zahraničí. V slunci krásně hrají barvami krojovaní, kterých je tu mnoho ze všech koutů. Smekáme před nimi. Je to velká oběť, tolik hodin a v tak teplém dnu, zvláště pro krojované děti z Břeclavi, které stojí v první řadě. Vše se ztišilo a už na pódiu srdečně vítá Svatého otce brněnský

biskup Vojtěch Cikrle. Papež se s námi vítá v češtině, rovněž vítá zahraniční poutníky. Jeho promluva pronášená v italštině a nám tlumočená je jak jinak, než o touze po naději, která se ztotožňuje s obřím symbolem kotvy před námi. Latinská mše nám nedělá problémy, dobře si ji pamatujeme z dětství, takže modlitbu „Otče náš“ si krásně zopakujeme. Pro sv. přijímání je nám znakem žlutobílý deštník, kterých je jako naseto, takže žádný problém. Po sv. přijímání následuje ztišení, chvíle důkuvzdání a jak se potom dovídáme, mezi novináři vzdálenými víře, se šeptem šíří otázka: „Jak dokáže tak velké shromáždění setrvat v naprostém tichu? To je něco neuvěřitelného!“ My bychom jim odpověděli: „No přece proto, že jsme všichni na jedné vlně“. Ano bylo to krásné, povznášející. Zato po závěrečném požehnání poutníků se strhly ovace, jásot a mávání praporek, které nemělo konce. Provázelo Benedikta XVI. na cestě do letadla a neutichlo ani při jeho odletu zpět do Prahy. Věřím, že si účastníci pouti tuto slunečnou neděli, prožitou na letišti v Tuřanech, uchovají dlouho v paměti a ve svých srdcích. Přeji všem lidem, aby alespoň jednou v životě mohl každý prožít něco tak velkého.

Anna Haluzová

Vyprávění o životě P.Václava Drboly

Chloubou každé obce je nejenom krásná náves, bohatá historie s tradičními zvyklostmi, ale i galerie významných osobností, které se tam narodily, nebo ji alespoň poctily svou návštěvou. Do této pomyslné galerie významných osobností naší obce bezesporu patří rodák ze Staroviček P.Václav Drbola. O ryznosti a hloubce jeho osobnosti vypovídá také pamětní deska, která mu byla v obci odhalena.

Klasický výrok, ve kterém se praví, že národ, který ztratil minulost, ztratil i svou budoucnost, lze určitě vztáhnout i na jakoukoliv obec. Historickou paměť obce je třeba nejenom uchovávat v kronikách a archívech, ale stále ji oprašovat a hledat v ní podněty pro náš život. Kus poučné historie naší obce také tvoří život P.Václava Drboly, se kterým bych Vás rád seznámil. Václav Drbola se narodil ve Starovičkách v rodině

melioračního dělníka. Rodina měla sedm dětí. Václav studoval na reálném gymnáziu v Hustopečích, posléze v brněnském alumnátě. Vysvěcen byl v roce 1938 a v tomto roce nastoupil jako kaplan do Slavkova u Brna, po roce odešel do Čučic, kde byl také kaplanem. Nejdelší působení v kněžské službě však bylo u P. Drboly spojeno s Bučovicemi. Do tohoto města přišel v roce 1943 opět jako kaplan. Působil zde až do roku 1951. V této době se zapojil do práce v Orlu a Spolku katolických tovaryšů. Tyto organizace byly spolky křesťanskými, a proto bylo v té době naprosto běžné, že se kněží aktivně zapojovali do jejich činnosti. Po únorovém převratu v roce 1948 byla práce v takovýchto spolcích hodnocena jako protistátní, lépe řečeno, protikomunistická. Komunistický režim, jeho složky a převodové páky (lidová správa, akční výbory Národní fronty, SNB, StB) si nárokovaly výhradní právo na určování pravého světového názoru a s tím nemohla být důsledně chápána křesťanská víra slučitelná. Pro režim byla velmi nepřijatelná především práce

s mládeží atd. Jednoduše z těchto důvodů byl zřejmě P. Drbola považován místními komunisty za nepohodlnou osobu, neboť bránil podle práva spolek katolických tovaryšů.

Na poslední kněžské působení se odebral P. Drbola koncem února roku 1950 do Babic, kde byl od 1. 3. 1950 ustanoven administrátorem. Babický farář byl totiž, pro své výroky a působení protivící se tehdejšímu režimu, již nějakou dobu zatčen. P. Drbola tedy začal pracovat na svém novém působišti. V roce 1951 byl kontaktován Ladislavem Malým, který jej zaujal historkou o tom, že má dopravit arcibiskupa Berana do zahraničí, ten však chce ještě před tím hovořit s dobrým knězem. V podstatě se jednalo o stejné smyšlenou historiku, kterou vyprávěl Ladislav Malý nejdříve svému spolužákovi z gymnázia P. Janu Bulovi. Rozdílné však mělo být místo přechodného pobytu arcibiskupa Berana. O tom, že není dobré cokoli si začínat s Ladislavem Malým, byl P. Jan Podveský, který jej považoval za člověka řízeného StB. Tento kněz proto řekl P. Janu Bulovi i P. Václavu Drbolovi, aby ukončili styky s Ladislavem Malým. To oba učinili, krátce na to byli zatčeni. Téměř dva měsíce po jejich zatčení došlo 2.července k vraždě funkcionářů lidové správy v Babicích. P. Drbola byl zařazen do soudního procesu s první skupinou „babických vrahů“. Hlavní proces proběhl již 12.-14. července (tedy 10 dnů po vraždě – nebyl čas na opravdové vyšetřování). P. Drbola byl odsouzen k smrti a následně popraven. O nespravedlivém rozsudku a porušení zákona v roce 1951 svědčí rozsudek z roku 1996, kde je uvedeno, že obvinění z návodu k vraždě u P. Drboly není podloženo dostatečnými důkazy. Dobový vyšetřovací spis totiž obsahuje výpovědi, které byly získávány v rozporu s platným trestním řádem.

Hruzy, které zažil P. Drbola při vyšetřování v Jihlavě, se dozvíme už pouze z vyprávění spoluvězňů. Někteří z nich byli přítomni ve Starovičkách při odhalování pamětní desky P. Drbolovi. Při této příležitosti všem přítomným vylíčili, jak brutálně bylo s otcem Drbolou zacházeno. Na základě těchto biografických faktů otce Drboly rozhodl brněnský biskup Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle o

zahájení předběžného šetření ke kauze blahověření umučených kněží P.Václava Drboly, P.Františka a P. Jana Buly. Během tohoto šetření se sbírají materiály, které by dokreslovaly svatost života těchto kněží. Jedná se o dlouhodobý proces, který má připravit vatikánské kongregaci podklady, aby

mohlo být rozhodnuto o případném blahověření těchto kněží. Proto prosím také všechny pamětníky, aby se nebály přispět svými vzpomínkami na P.Drbolu. Svědectví o jeho životě můžete zasílat přímo na adresu: Moderátor kanonizačního řízení, Petrov 5, 601 43 Brno. Pokud již nejste pamětníci a

půjdete během dušičkových dní na hřbitov za vašimi drahými zesnulými, můžete se také zastavit u hrobu člověka, který svou věrnost Bohu zaplatil životem a o kterém se začíná říkat, že byl svatý.

děkan Mgr.Pavel Kafka

Podíl obyvatel obce na budování československého státu - k výročí 28.října

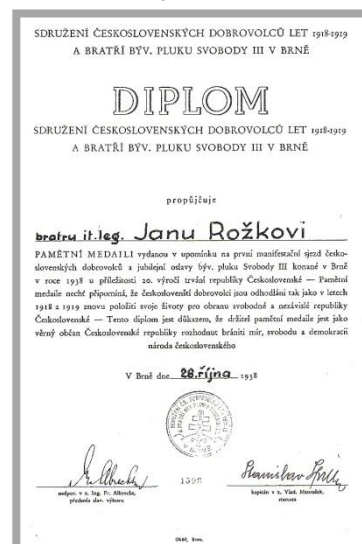

Po vytvoření československého státu v říjnu 1918 bylo potřebné, aby nová státní moc prosadila svůj vliv na celém území státu a všem obyvatelům. Mimo jiné ji musela uskutečňovat i vojenskými prostředky. Proto bylo nutné vytvořit samostatnou československou armádu. Její základ vytvářeli českoslovenští legionáři v Rusku. Čs. armádní sbor byl v únoru 1918 prohlášen za samostatnou součást francouzské armády. Francouzská vláda uznala svým usnesením, že řízení této části její armád (čs. sboru) přísluší České národní radě. V dubnu 1918 bylo rovněž italskou vládou rozhodnuto, že řízení záležitostí tamních legionářů patří rovněž Čs. národní radě. Skutečnost, že převážný počet legionářů byl vlastně součástí francouzské armády, měl vliv na to, že při vlastním organizování československé armády poskytovali velkou pomoc francouzští důstojníci. Pochopitelně další skupinu nové čs. armády vytvářeli obyvatelé nového československého státu. Tu tvořili jednak dobrovolníci a zvláště pak občané podléhající základní vojenské službě. To se týkalo ve značné části i našich otců a dědů, z nichž i v naší obci se přihlásili dobrovolníci. Na Slovensku byla v červnu 1919 v Prešově vyhlášena Slovenská republika rad, kterou podporovalo Maďarsko i svými vojsky. Tato republika byla potlačena společným úsilím našich nových ozbrojených sil za

podpory některých částí francouzských a italských legií v červenci 1919. Naše armáda pomáhala i při potlačování bouří německých obyvatel na severu Čech v březnu 1919. Prosazování suverenity československého státu na Podkarpatské Rusi bylo velmi ovlivňováno značně složitou národností, náboženskou a sociální situací. Byly zvažovány varianty jejího začlenění i do Maďarska, Ukrajiny nebo Polska. Pokud se naši otcové a dědové podíleli na potřebných vojenských akcích, bylo jim za tuto účast poděkováno, zvláště když se přihlásili jako dobrovolníci, i když písemné poděkování přišlo někdy až v roce 1945. Doklad o tom najdou zajisté naši obyvatelé v zachovalých památkách svých předků. Jako jeden z takových dokladů uvádím potvrzení služby dobrovolníka pana Jana Rožka. Materiály, které jsou k dispozici o Janu Rožkovi, rozeberu podrobněji, protože je možné nebo jisté, že obdobné nejsou v naší obci ojedinělé. Pan Jan Rožek byl italským legionářem a jako takový byl i vyznamenán revoluční a spojeneckou medailí. V propouštěcím listu z vojenských povinností byl oprávněn nosit při slavnostních příležitostech legionářský stejnokroj, jako i jiní místní legionáři. Byl mu také udělen diplom sdružení čs. dobrovolců let 1918-1919 (viz doklad). Že byl skutečně italským legionářem, dokazují i tři existující dokumenty se zajímavým obsahem. Volný překlad (podle slovníku) z těchto tří dokumentů, celkově shrnuto, má následující obsah: Národní italskou pojišťovnou byla 1.ledna 1918 uzavřena prostřednictvím Svazu frontových bojovníků s panem Janem Rožkem pojistka pro případ jeho smrti v bojích. V tom případě bude vyplacena určenému příbuznému, panu Františkovi Rožkovi ze Staroviček, suma 500 (1000) italských lir. Tyto sumy jsou udělovány těm, kdo položili život za svobodu své vlasti. Je to dokladem péče Itálie za legionáře. Opis jednoho ze tří dokumentů přikládám (uvedená suma je uvedena v jiných). Věnuji se ještě Podkarpatské Rusi (PR). Situace v ní nebyla příliš jednoduchá. Při sčítání lidu v roce 1921 bylo v Československu celkem 13 milionů 600 tisíc obyvatel. Rozložení národností bylo následující: Češi a Slováci 65%, Němci 23%, Maďaři necelých 6%, Rusové 3,5% (asi 470 tisíc, převážně na PR), zbytek ostatní národnosti. Nezanedbatelnou položkou byla negramotnost: v českých

zemích u československé (ale i německé) národnosti 2,5%. Na Slovensku u československé národnosti 15,7% a u ruské 43%. Na Podkarpatské Rusi u československé 16,3% a u ruské národnosti 65,6%. Na Podkarpatskou Rus, stejně jako i na Slovensko, přišla po vzniku republiky značná část Čechů, kteří zde působili zejména ve školství a ve státní správě. Byli mezi nimi i naši rodáci. Vykonalí zde velmi záslužnou práci. V prvních letech Československa sloužila na Podkarpatské Rusi svou základní službu řada našich otců a dědů, zvláště v Užhorodě a Mukačevu. Říkali: „Byli jsme tam na vojně“. Z jejich vyprávění si mnozí vzpomínáme, jak tam v místních podmínkách tehdy lidé žili. Podle mého názoru bylo ještě i po 2.světové válce někde vidět, že zde působila „česká ruka“. Se svým kamarádem jsme v roce 1971 cestovali se svými rodinami na dovolenou do ukrajinské Oděsy. Při projíždění městem Užhorod jsme si na jedné části ulice města připadali, že se ocitáme na ulici nějakého českého či moravského městečka. Některé domky a malé vilky vytvářely svým vzhledem dojem, že byly stavěny českými příslušníky (nebo pro ně), kteří zde působili před válkou. V jedné části Podkarpatské Rusi jsme zastavili se svými auty a prohlíželi si krajinu. Na nedalekém poli zde pracoval jeden občan. Když viděl, že zde zastavila česká auta, neváhal za námi přijít. Byl velmi rád, že si pohovoří česky (československy) a rád vzpomínal na dobu, kdy Podkarpatská Rus patřila Československu.

Ing. František Dostoupil

Historie starovičského fotbalu II.

Jak jsem slíbil v předchozí části vzpomínek ve zpravodaji, tak svůj slib plním. Ve svém vyprávění se vrátím ještě k zápasu hráčů dřívější úspěšné generace. Vzpomínku bych nazval větou, kterou vyslovil kapitán domácího mužstva Podivína, kam přijeli hrát naši fotbalisté mistrovský zápas: „Kde jsou ty Starovičky?“

O zápase mě vyprávěl přímý účastník zápasu hráč Alois Kostrohoun. V té době bylo mužstvo Podivína na špičce tabulky. Naši hráči se k zápasu převlékali v kabině pro hosty, vedle domácích fotbalistů. Přes dřevěnou příčku bylo slyšet jejich hovor, jejich silácké řeči, v tom smyslu, že kolik jim to dáme a podobné narážky. Tehdejší kapitán mužstva Podivína prohlásil pohrdavě: „Kde jsou ty Starovičky?“ To v našich hráčích utvrdilo rozhodnutí, že musí do zápasu jít naplno a ukázat domácím „zač je toho loket“. Domácí nastoupili k zápasu sebevědomě s přesvědčením, že fotbalisté Staroviček budou lehkou záležitostí. Ale jaké bylo jejich rozčarování, když do poločasu podivínské mužstvo prohrávalo 0:3. O branky se podělili: Jaroslav Beránek přehodil beký a rychlým sprintem k brance nedal brankáři šanci. Druhou přidal Josef Žďárský z pravého křídla od postranní čáry, kde chytře přehodil vyhnutého brankáře. Třetí přidal z trestného kopu Ladislav Buchta. Míč měl takovou razanci, že brankář, ač míč vyrazil, skončil v síti branky. O poločase v kabině domácích nastaly hádky, kdo za co může. Kapitán domácích nabádal hráče k lepšímu výkonu, to však nepomohlo, naši hráči dovedli zápas do vítězného konce. Než odjeli domů, utrousili poznámku ke kabině domácích: „Teď už konečně víte, kde jsou ty Starovičky?“. Podivínské mužstvo se přesvědčilo, že přehnané sebevědomí před zápasem se nevyplácí. Tolik na úvod z fotbalových zážitků starovičských internacionálů.

Nyní to vezmu po pořádku z úsměvnější stránky, avšak jak pro koho. Rozhodčí. Pískat zápasy ve Starovičkách byl často velký problém. Domácí horkokrevní fanoušci chtěli rozhodovat za „sudího“, jak se tenkrát říkalo a zvrátit jeho rozhodnutí za každou cenu. Často vtrhli v průběhu zápasu na hřiště a terčem jejich hněvu byl rozhodčí, který nepískal tak, jak si přáli oni. Budu vyprávět první příběh incidentu s rozhodčím, který se stal počátkem fotbalové činnosti klubu Staroviček. Tyto informace jsem získal z ústního podání těch, kteří již nejsou mezi námi.

První příběh. Fotbalový zápas mezi domácími a hosty se vyvíjel tak, že před koncem zápasu byl stav nerozhodný, jenže rozhodčí před koncem zápasu zapískal

penaltu proti domácím. Jestli byla oprávněná, to se dnes již nikdo nedoví. Horkokrevní fanoušci Staroviček tvrdili skálopevně, že ne. Vzali rozhodování do svých rukou, vtrhli na hřiště a rozhodčí dostal „ultimátum“, buď odvolá nařízenou penaltu, nebo půjde do „luže“, která byla dlouhá léta u spodní brány naproti domku pana Malinky. Rozhodčí si postavil hlavu, že neodvolá, tak dopadl jak „Hus v Kostnici“. Šel do „luže“, do které ho dostřeli horkokrevní fanoušci Staroviček. V „luži“ bylo po kolena vody, jak zápas skončil, to jsem se již nedozvěděl. Věřím však, že postižený rozhodčí již vícekrát pískat zápas do Staroviček nešel, i kdyby mu slibovali „království nebeské“, po získané zkušenosti.

Druhý příběh. Ten vám napíši do příštího zpravodaje, jestli bude místo a také abych neunavoval dlouhým vyprávěním.

Bohumil Šmerda

říjen
2009

Podzimní bilancování letošní handbikerské sezóny

Podzim, konec další závodní sezóny, konečně přináší čas na zhodnocení úspěchů a neúspěchů v letošním roce.

Nejlepší je vždy začít úspěchy. Pro mě to byl bezesporu úspěšně uspořádaný závod Handbiků v Hustopečích. I když jsem na tomto závodě skončil na 4.místě, tak mě tento závod dokázal, v nepříliš podařené sezóně, nastartovat pro další závody.

V Hustopečích se příští rok pojede naše Mistrovství ČR a už se těším na skvělou diváckou kulisu, která byla letos opravdu perfektní a srovnatelná se závody, které mají již dlouhou historii. Po Hustopečské bramborové příčce se konečně dostavilo i medailové umístění a to hned v nedalekém Brně. Na krátkém, ale technicky náročném půl maratónu jsem konečně našel znovu ztracenou sílu a do cíle jsem dojel na krásném celkovém třetím místě.

Asi nejdůležitější závod se konal hned další víkend a tak nabitý energií jsem se vydal do Kopřivnice, kde se konalo letošní Mistrovství ČR. Pořadatelé připravili opravdu těžkou trať. Závod se jel na testovacím polygonu automobilky Tatra. Ovál, který je zde pro testy aut je opravdu náročný, z kopce do kopce

s brutálním převýšením snad 20%, prověřil opravdu každého. Jsem rád, že se mě i tento závod povedl a dokončil jsem závod jako letošní Vicemistr České Republiky.

Tento závod byl i konečným závodem

Českého poháru Handbike 2009, kde jsem se po větším trápení probojoval na celkové konečné 3.místo, za což jsem opravdu rád. Po těchto srpnových závodech jsem měl chvilku na vydechnutí a trochu více času na trénink, kde jsem se chtěl ještě co nejlépe připravit na říjnový závod „Košícký maratón míru“.

Příprava byla v plném proudu a jako test kondice jsem vyrazil na exhibiční závod „Velká cena Prahy“. Pro handbikery byla nachystaná 22 kilometrů dlouhá trať s krásným, krátkým převýšením v cílové rovině. V závodě jsem se staral o tempo a celý závod vodil soupeře za zády. Energie jsem měl dost, a tak jsem před sebe nikoho nepustil. To se mi sice v závěru vymstilo, když v posledním kole jsem byl přespurťován a zbylo pro mě třetí místo. Byl jsem rád, že forma je dobrá a už jsem se těšil do Košic, kde jsem chtěl útočit na vítězství v závodě.

Když už nastal ten den, na který jsem skoro dva měsíce dřel a já se postavil na start prestižního Maratónu míru v Košicích, cítil jsem, že ta bedna mě dnes určitě nemine, i když soupeři byli velice kvalitní. Start se mi povedl a hned jsem byl v čele závodu a snažil se rozjet k vrcholu sezóny, ovšem co čert nechtěl, asi na prvním kilometru jsem dostal defekt a závod tak pro mě skončil. Ale i tohle patří k závodům na kole.

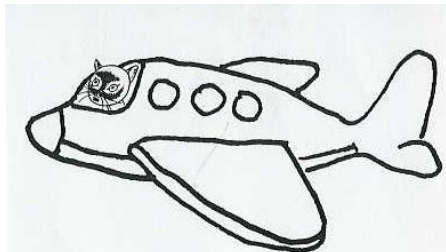
Teď už snad jen dobře natrénovat na brzký příchod jara a novou sezónu.

Stanislav Bíza ©

Nebe nad Starovičkami aneb Co nám létá nad hlavou

Dávno již tomu, co jsem jako tříletý recitoval nazpaměť mamince dětskou říkanku:

„Letí, letí letadlo,
koho by to napadlo,
že v něm naše Mína sedí,
na zvířátka pyšně hledí.“

To jsem ještě netušil, že o 60 let později napíši čtenářům Starovičského zpravodaje povídání o letadlech brázdících starovičské nebe. Létání se postupem doby stalo běžnou věcí a my, v dnešním přetechizovaném světě, už ani nevímáme, co všechno nám létá nad hlavami. Blíží či vzdálenější hukot letadla se stal jakousi civilizační samozřejmostí, zrovna tak jako třeba na jasné noční obloze neslyšně putující svítivá družice, satelit či kosmická loď.

Pasažérem v mnoha typech letadel jsem byl nespočetněkrát a mohl jsem tak z výšek pozorovat ono lidské mraveniště, loď na mořích i věčný sníh velehor. Dodnes otáčím hlavu k obloze, letí-li mě něco nad hlavou, zvláště pak k blízkým světýlkům letadel na jasné noční obloze. Při troše fantazie pak cestuji světem i já – představuji si, odkud kam letí, jak rychle letí, jak vysoko letí, kdo v něm asi letí a proč atd. Aby nemuselo jít vždy jen o fantazijní představu, ale o realitu třeba dne, navštívil jsem ředitele Oblastní služby řízení letového provozu – střediska letových navigačních služeb brněnského letiště ing. Jar. Hrdličku ve snaze umožnit laskavému čtenáři Starovičského zpravodaje nahlédnout „pod pokličku“ toho, co se děje nad jeho hlavou, ať už to vnímá, či nikoliv.

Vzhledem ke skutečnosti, že letadla letící do 3000m jsou řízena brněnským letištěm a co letí výše je řízeno pražskou Ruzyní, zapojil jsem do celé akce i letiště v Praze - výsledkem byl přesný 24 hodinový monitoring starovičského nebe v úterý 1. září 2009. Mnoho zajímavého a poučného jsem se dověděl i v Leteckém ústavu Fakulty strojního inženýrství VUT v Brně příznačně sídlícího dnes v nejvyšší budově v Brně pod Palackého vrchem i přímo v řídicí věži brněnského letiště, které je nám zeměpisně nejbližší. Osobní, poštovní a nákladní letecká doprava zahájila naplno svou činnost bezprostředně po 1. světové válce využívajíc ještě vojenských pilotů a letounů. Bouřlivý rozvoj prodělala těsně před 2. světovou válkou, kdy linkám tehdejších čs. leteckých společností začalo důvěřovat poměrně dost lidí. Po

ěře leteckého průkopnictví, kdy letecká doprava byla snad jen pro dobrodruhy a lidi mající hodně času a počítající s problémy, získala v podvědomí lidí své místo jako velmi rychlý a i spolehlivý způsob dopravy. Letecký průmysl se u nás začal rychle rozvíjet a naše republika byla svou polohou přímo předurčena jako jedna z hlavních křižovek leteckých cest tehdejší, ale i současné letecké dopravy. První letecké společnosti provozovaly hlavně vyhlídkové lety a tehdy velmi pružnou, příležitostnou leteckou dopravu – tenkrát se totiž dalo přistávat na každém větším poli s vhodnou plochou. První společnosti provozovaly zastaralé stroje a o havárie nebyla nouze.

Od prosince 1921 se již pravidelně létalo z Prahy do Varšavy, od května 1922 z Prahy do Vídně, Budapešti, od října téhož roku do Bukurešti. První linka ČSA byla Praha – Bratislava – Košice – Užhorod – zpočátku zde byla přepravována pouze pošta, noviny a balíky, později pak osoby. Letoun Aero A 14 – Brandenburg byl vlastně upravený vojenský pozorovací dvojplášník, velmi nepohodlný, hlučný, cestující byli vystaveni vlivům počasí, zvuk tohoto letadla byl jistě slyšet i ve Starovičkách.

Po 1. světové válce se začalo město Brno zajímat o zřízení státního civilního letiště. V roce 1923 bylo po předchozích jednáních Ministerstvem veřejných prací rozhodnuto o vybudování letiště v Brně. Neobešlo se to bez problémů – na pozemcích budoucího letiště stály muniční sklady armády, které bylo nutno přemístit, nejvíce myšlenice letiště oponovali němečtí sedláci z brněnských Černovic, kteří se jako jeden muž postavili proti vyvlastnění pozemků pro účely letiště.

Historie letecké dopravy nám blízkého Brna se začala psát před více než 80 lety – 23. května 1926 v 11.45h. přistálo na travnatém letišti v Brně – Černovicích první letadlo s 12 cestujícími. V roce 1927 zahajuje letecká doprava v Brně již pravidelnou mezinárodní přepravu a nebem nad Starovičkami přelétávají první kovoví ptáci. Na pravidelných letech se již v posádkách objevují první ženy, byl vybrán název „letušky“. Měly k dispozici malý bufet, podávaly cestujícím kávu, čaj, zákusky a bonbony, půjčovaly na palubě teplé přikrývky, tmavé brýle proti oslnění, noviny a časopisy, staraly se o malé děti a lidi postižené nevolnostmi, v několika jazycích podávaly informace o průběhu letu, neztrácely úsměv a dobrou náladu za žádných okolností. V té době byla na tratích průměrná letová rychlost 156km/hod., letadla neměla přetlakové kabiny, takže maximální výška letu byla 3 500m.

Jako zajímavost uvádím, že 15. dubna 1928 přeletěla nad Starovičkami vzducholoď Itálie s generálem Umbertem

Nobilem na cestě k severnímu pólu. Na palubě byl i český vědec Fr. Běhounek. Dne 25. května při zpáteční cestě od severního pólu havarovala a trosečníci strávili 48 dní na ledové kře, než je vzal na palubu ruský ledoborec Krasin.

V roce 1930 bylo čs. letadlům Mezinárodní organizací civilního letectví (orgán při OSN) přiděleno poznávací označení OK.

Za války nastala doba nuceného útlu, provoz čs. dopravců byl prakticky zastaven a letiště bylo využíváno pro potřeby Luftwaffe. Válka zasáhla bombardováním nejvíce právě letiště, bylo zcela zničené. Ihned po válce se obnovuje a modernizuje a opět se stává součástí obnovené čs. letecké dopravy.

Již 1. června 1945 bylo v Brně – Černovicích obnoven státní letiště, veškerá agenda před válkou spadající pod Ministerstvo veřejných prací přechází pod Letecký odbor Ministerstva dopravy a v rámci chystaného znárodnovacího programu bylo rozhodnuto o jediné letecké společnosti – ČSA, která jako jediná u nás existovala až do roku 1989. V roce 1990 byla vydána novela leteckého zákona umožňující možnost i jiných leteckých společností než státní. Poté vzniklo a zase zaniklo mnoho menších leteckých společností, největším leteckým dopravcem jsou dnes ČSA.

Po válce byl provoz brněnského travnatého letiště ještě na několik let obnoven, jeho technické parametry však za nějakou dobu nesplňovaly náročnější požadavky moderního létání. Navazuje se na jednání z roku 1940 a vybírá se místo pro nové letiště. Rok 1946 znamená rozhodnutí o výstavbě, v roce 1947 se s výstavbou začíná. Tomu však rovněž předcházela dlouhá a složitá jednání, než bylo přiděleno 360ha v lokalitě Brno – Tuřany. Po roce 1948 došlo ke stagnaci letecké dopravy a přerušení styků se Západem ČSA na další roky poznamenalo, řada leteckých společností přestala mít o ČSA zájem – mezinárodní doprava se snížila o 40%. Nové letiště v Brně – Tuřanech bylo dobudováno v roce 1957, v dubnu 1958 slavnostně otevřeno pro civilní provoz, v roce 1967 byla vybudována nová odbavovací hala, ta současná, jak ji mnozí znáte, pak v roce 2007. Bylo rozhodnuto o rozšíření tuřanského letiště a rok 1970 přinesl Brnu a jeho letišti mezinárodní statut. Dráha byla prodloužena o 650m na celkových 2 650m.

Nad našimi hlavami létala letadla K 12, K 14 od roku 1957 TU – 104, o rok později první čtyřmotorové letadlo ve službách ČSA K 18, později pak TU – 124, TU – 134, TU – 154, objevuje se dálkové letadlo IL 62, menší JAK 40. Pod politickým tlakem jsme museli nakupovat sovětská letadla. Létá i malokapacitní

Turbolet L – 410 (pro 17 cestujících) či šestisedadlová Cessna 421C.

Rozvoj brněnského letiště byl násilně přerušen v říjnu 1981. Přichází armáda, která zde začíná budovat základnu protivzdušných sil státu. Pravidelný civilní provoz skončil, zůstalo zde detašované pracoviště ČSA zajišťující několik nepravidelných letů, zejména v době veletrhů. Postupně byly zrušeny vnitrostátní linky a letiště bylo tzv. „racionalizačním opatřením Federálního ministerstva dopravy“ převedeno do správy Ministerstva národní obrany. Přestěhovali se sem vojenští stíhači z Mošnova, letiště zcela přešlo do vojenské podoby, vše bylo v režimu „přísně tajné“. Tento akt prakticky zastavil mezinárodní i vnitrostátní provoz brněnského letiště. V civilních příručkách o létání se přestalo objevovat a dodnes přetrvává v Evropě v povědomí lidí, že Brno letiště nemá. Vojenský provoz byl ukončen v únoru 1991 a letiště Brno – Tuřany se stává opět letištěm s civilním provozem, od srpna 1992 statutárním letištěm s pravidelnou dopravou, aby kdokoliv a kdykoliv mohl vstoupit do ČR, provozní doba je nepřetržitá (např. karlovarské letiště je v noci zavřené).

Provoz a rozvoj letiště zajišťovala mezi lety 1992 – 2002 Česká správa letišť, ze strategických důvodů bylo stále v majetku státu. Od roku 2002 provozuje areál společnost Letiště Brno a.s. a majitelem brněnského letiště je Jihomoravský kraj. Dalším nezbytným orgánem letiště, který mě umožnil nahlédnout pod onu pomyslnou „pokličku“, je státní podnik Řízení letového provozu ČR hlídající co nejplynulejší provoz letadel, umožňující letadlům optimální trajektorii letu, především však zajišťující maximální bezpečnost letu. Každé letadlo, ať je to malý letoun pro jednu osobu či největší dopravní letadlo, dostane od nich pro svůj let maximálně možný profesionální servis.

Kvůli nedostatečnému vybavení nelze však brněnské letiště použít jako tranzitní letiště pro mezikontinentální pravidelné lety. Patří do kategorie „regionální letiště“ a už jím asi zůstane. Leží v nadmořské výšce 237m.n.m., vzletová a přistávací dráha měří „pouze“ 2 650m, což je omezující faktor. Přesto však umožňuje provoz v současné době vyráběných i těch největších letadel, každé letadlo i na tuto délku dráhy může přiletět. Nouzově by zde mohl přistát i Concorde, který však už dnes nelétá. Potřeboval zvláštní letiště, jakým jsou např. největší evropské letiště v Londýně (odbaví za rok 84 miliony cestujících), v Paříži, Frankfurtu n. Mohanem či Amsterdamu. Pražské letiště v Ruzyni je co do velikosti až na 60. místě na světě.

Tzv. normová (vzletová) délka dráhy by měla mít 3 250m. V Brně pro tuto délku dráhy běžnou na velkých letištích nejsou geografické podmínky, velkou nevýhodou je blízkost města (7,5km), blízkost většího vídeňského, pražského i bratislavského letiště. Zřízení normového letiště v Brně by představovalo obrovské finanční náklady pohybující se v řádech miliard korun. Uvážíme-li, že přistávací rychlost se pohybuje od 160km do 220km/hod. (záleží na typu a váze letadla), vzletová rychlost činí 200km/hod, pak je požadavek velkého prostoru na místě. Největší letadla, která kdy v Brně přistála a letěla i nad Starovičkami, byla nákladní letadla Ruslan AN 124 a Boeing 747 400 – každé z nich pojme až 100 tun nákladu.

Kromě již vzpomínané délky přistávací a vzletové dráhy brněnského letiště (2 650m) jistě hraje svou roli i jeho šířka – ta je 60m. Celá tato plocha je z kvalitního betonu se speciálním nástřikem proti jiskření pro případ nouzového přistání. Nouzový přistávací pás s travnatým povrchem představuje plochu 1 500 x 100m.

Od poválečného uspořádání Evropy až do roku 1989 existovaly v naší republice a celé východní Evropě za účelem ochrany zakázaných prostor letecké koridory, terminologicky správně tzv. letové cesty (airways). Byly to jakési vzdušné dálnice o šířce 20km vyznačené nasměrovanými radiomajáky, na něž se reagovalo na palubě letadla.

Létat se smělo pouze v těchto koridorech, z nichž jeden vedl i nad Starovičkami. Aby se letadla „z dálnice“ neodchýlila, to hlídala vojenská letiště – při odchylce z koridoru vystartovala okamžitě vojenská stíhačka, která letadlo vrátila nazpět, v krajním případě hrozilo i sestřelení. Výjimkou byly tzv. letové linie platící pouze pro česká letadla, které se nemusely s koridory krýt (viz. letecký spoj do Ostravy).

Koridory v západní Evropě ani jinde na světě neznali – tam vždy platil „princip volného letu“, který se u nás rozšířil od poloviny 90. let. Namísto koridorů je dnes Česká republika protkána hustou sítí „tratí letových provozních služeb“ (ATS routes), kdy řídicí element běžně může letadlo poslat i mimo tyto tratě, naskytne-li se ona potřeba.

Po roce 1989 se zrušila ostraha hranic a Česká republika se hlásí do evropského společenství tzv. „volného nebe“, což znamená, že všem letadlům je umožněna „prostorová navigace“. Letadlo si v letovém plánu stanoví, kudy a jak by chtělo letět tak, aby to bylo ekonomicky, časově a provozně optimální a je mu to umožněno. Pilot nebo navigační oddělení letecké společnosti si naplánuje let třeba i dlouho dopředu (i zde platí „kdo dřív přijde, ten dřív mele“ – než je nebe plné) a požadovaná trasa se mu povolí. Trasa i vstupní body do republiky se stanoví dle optimálních potřeb provozovatele letadel. Není-li navrhovaná trasa z nějakého důvodu konfliktní (počasí, plné nebe

apod.) Evropská letecká centrála v Bruselu koordinující lety na celém světě a hlídající především bezpečnost letu, let povolí. Zde se provádí i korelace ve snaze najít volný prostor pro let.

Brusel zajišťuje koordinaci všech letů, aby se letadla v hustém provozu nesrazila, určuje a dává pokyn k odklonu trasy letu. Plán letu se zde 2 hodiny před každým letem aktualizuje, v případě potřeby nabídne jiné řešení či plán letu definitivně potvrdí. Brusel tak má přesný přehled kolik letadel v daném čase v tom konkrétním prostoru bude, jaká je délka tratě přes Českou republiku. Pak se však trasa letu musí dodržet, pokud posádka během letu nedostane jiné dodatečné instrukce. Z důvodů ekologických a ekonomických je výjimečně možné v rámci provozní situace let zkracovat, i když pokladny Bruselu musí zaplatit let původně plánovaný. Letadlo, když plánuje let, musí nahlásit též i záložní letiště pro případné přistání. Součástí letového plánu je i mapa letového počasí, kterou dostane posádka ze zvláštní pobočky Českého hydrometeorologického ústavu sídlící přímo na brněnském letišti, obsahující předpokládaný průběh počasí od startu až do místa přistání.

I přes dnes již zaběhnutý „princip volného letu“ jsou v letovém prostoru ČR vyčleněna místa, tzv. „vstupní body vstupu do republiky“, která musí všechna letadla respektovat. Když tudy neproletí a odchýlí se, začne pracovat varovný systém a do hry vstoupí opět armáda. Letadla nesmí letět nad státně důležitými objekty, kde jsou zakázána pásma pro provoz letadel.

V České republice je to Pražský hrad, elektrárny, chemické továrny, muniční sklady a měl to být i v okruhu 5km americký radar v Brdech. Na jižní Moravě jsou těmito objekty zvláštní důležitosti, kudy žádná letecká trasa nesmí vést, jaderná elektrárna Dukovany, vojenská střelnice, vojenské cvičiště a muniční sklad Vysoké školy ve Vyškově jako součásti brněnské Univerzity obrany. Odchýlí-li se letadlo a směřuje nad tyto objekty, přicházejí ke slovu vojenské gripény. Do kteréhokoliv státu musí letadlo vstupovat v určeném bodě. Vstupní body pro jižní Moravu jsou LEDVA = Lednice, MIKOV = Mikulov, ODNEM = Hodonín, MAVOR = Velká nad Veličkou, ASTUT = Znojmo. Vstupní, ale i výstupní branou pro letadla letícími nad Starovičkami je Hodonín, Lednice a Mikulov.

Minimální letová hladina u nás je 600m nad nejvyšším bodem terénu, což znamená, že nad Pálavou musí letět v minimální výšce 1 150m. Výška omezena nijak není, může letět, jak říkají piloti „až k Pánu Bohu“, jinými slovy pokud je kyslík, což v průměru znamená výšku 12km.

PhDr. Ladislav Valihrach
září 2009

Pokračování příště.

Seriál pro chovatele

Vážení chovatelé,
dnes budeme pokračovat vnitřními parazity psa a kočky třídy **Nematoda**, česky hlístice. Z nich nejvýznamnější jsou škrkavky, dále pak měchovci a tenkohlavci. Na rozdíl od tasemnic, které mají tělo ploché a článkované, mají škrkavky kruhový průřez, a proto se také někdy setkáme s označením oblí červi.

Škrkavčitost (Toxocarosis) je jednou z nejčastějších parazitóz psa a kočky. Značné problémy způsobuje zejména při odchovu štěňat a koťat. Nezanedbatelný je rovněž význam škrkavek masožravců při onemocnění člověka.

Škrkavka psí (Toxocara canis), v našich podmínkách je nepochybně nejčastější hlísticí psa. Kočka se tímto druhem neinfikuje. Je to hladký oblý červ délky až 18 cm. Žije v tenkém střevě hostitele a živí se střevním obsahem. Samička klade vajíčka a ta jsou uvolňována do vnějšího prostředí. Další hostitel se nakazí požitím zralých vajíček, která obsahují plně vyvinutou larvu. Některé prodělávají v těle psa **tracheální migraci**, kdy se dostávají krví do jater, dále pak přes srdce do plic a průdušnice. Larvy jsou vykašlány do dutiny ústní a polknuty, čímž se dostávají do střeva a zde dospívají. Jiné larvy prodělávají **somatickou migraci**, při níž se dostávají krví do svaloviny, ledvin, centrálního nervového systému, případně i do jiných částí těla, zde se opouzdřují a zůstávají životaschopné i několik let. Pes se může také nakazit požitím masa **paratenického hostitele**. Bývají to drobní hlodavci, bezobratlí (žížaly, švábi), ale i hospodářská zvířata a taky člověk. Onemocnění se u lidí označuje jako **larva migrans visceralis** (larva červů cestující ve vnitřnostech). Bývá provázeno horečkou, zánětem plic, jater i poškozením očí.

Hlavní podíl na masovém rozšíření škrkavky *T. canis* má **transplacentární přenos**, kdy larvy pronikají placentou přímo do plodů. Po porodu jsou štěňata infikována navíc i **galaktogenně**, tzn. mateřským mlékem.

Z výše uvedeného vyplývá, jak důležité je pravidelné a důsledné odčervování zvířat všech věkových kategorií, protože již u 10denních štěňat jsou v žaludku a ve střevě prokazovány larvy škrkavek!

Klinicky pozorujeme vyhublost, anémii, nechutenství, matnou srst, křeče až epileptické záchvaty, hlenovitý průjem. Štěňata mají zvětšené, bolestivé, tzv. **škrkavkové břicho**. Škrkavky produkují jed **askaridin**, který vyvolává nervové příznaky.

Terapie spočívá v pravidelném odčervování zvířat. Na trhu je velký výběr preparátů, ale každý veterinární lékař Vám poradí, který a kdy použít. S ohledem na migrující larvy, je žádoucí v intervalu 2-3 týdnů antiparazitární kúru opakovat, protože eliminaci škrkavek, které ještě nevylučují vajíčka, chráníme rovněž **zdraví člověka**.

Škrkavka kočičí (Toxocara cati) je nejčastější hlísticí kočky i ostatních kočkovitých šelem. Pes se tímto druhem neinfikuje. Tato škrkavka je bělavé až žluté barvy, dosahuje délky až 10 cm. Průběh onemocnění, léčba, včetně možnosti nakažení člověka je obdobné jako u škrkavky psí.

Škrkavka šelmí (Toxascaris leonina) je hlístice bělavé barvy, velikosti 6-10 cm. Hostitelem je pes i kočka. Infekce masožravců touto škrkavkou je vzácnější, ale přesto se s ní v našich podmínkách setkáváme, zvláště pak v chovech s většími počty zvířat.

To je pro dnešní příspěvek vše, loučím se s Vámi a těším se na shledanou příště.
MVDr. Jiří Svobodný

Myslivecké sdružení Starovičky

Myslivci na podzim

Myslivci před příchodem zimy musí nashromáždit zásoby krmiva pro zimní přikrmování zvěře ve své honitbě. V létě nasušili dostatek vojtěšky pro zajíce a srnčí zvěř, nyní na podzim sklízí řepu a rozvází ji po honitbě. Družstvo KLAS dodalo dostatek jadrného krmiva oplátkou za hlídání vinice v Zacích, kdy myslivci hlídají vinici proti špačkům ve víkendové dny od konce srpna až do ukončení sklizně hroznů. Vždy jeden myslivec hlídá dopoledne od rozednění, druhý pak odpoledne až do západu slunce. Mnohdy to služba není vůbec lehká. To tehdy když špačci zrovna mají chuť na hrozny. To potom i několikatisícové hejno špačků je obtížné, i za použití střely z brokovnice, zahnat na ústup. Průběžně se myslivci snaží udržovat stavy škodné zvěře na únosných stavech a už se těší na podzimní společné hony na bažanty a zajíce.

(JP)

Poslední leč

Myslivecké sdružení Starovičky pořádá dne 12. prosince tradiční Poslední leč, vstup pro veřejnost je možný od 19.00 hodin bez vstupného. Bude si možné zatančit při živé hudbě, pochutnat si na mysliveckých specialitách ze zvěřiny, zúčastnit se losování tradičně bohaté tomboly, v níž bude jako vždy kralovat zvěřina – srna, zajáci, bažanti, kachny, husy, možná i divočák!!! A možná přijde i kouzelník!!! Všichni občané jsou srdečně zváni. (JP)

Rozhovor se sportovcem Radkem Juškou

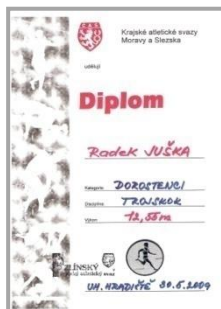
V říjnovém čísle našeho zpravodaje vám přinášíme rozhovor s nadějným atletem Radkem Juškou, který v současné době závodí za Lokomotivu Břeclav a má za sebou velmi úspěšnou sportovní sezonu.

1) Úvodem bych se Tě chtěla zeptat, jak probíhala příprava na letošní sezonu? Přípravu na letošní sezonu jsem bral svědomitě, každý den jsem po škole zůstával v Břeclavi a trénoval na stadionu Lokomotivy.

2) V jakých disciplínách v současné době závodíš?
V současné době závodím ve skoku vysokém, dalekém a trojskoku.

3) Kterých atletických závodů jsi se v tomto roce zúčastnil? A kde se tyto závody konaly? Zúčastnil jsem se závodů v Bratislavě, Trnavě, Třinci, v Ostravě, Olomouci, Uherském Hradišti, Hustopečích a Břeclavi. V Ostravě se konala Republika dorostenců a závodil jsem v trojskoku, v Břeclavi a Trnavě jsem reprezentoval SOU, a to výškou a dálkou.

4) Jaké jsi získal ocenění a v jakých disciplínách?

Do výšky jsem nejvíce skočil 176 cm, což znamenalo 6. místo.

Dálka 6,30m - 2. místo v Třinci,

6,00m - 1. místo v Trnavě,

6,00m - 3. místo v Břeclavi,

6,10m - 2. místo v Břeclavi.

Trojskok 13,02m - 5. místo v Ostravě,

12,87m - 4. místo v Třinci.

5) Ve které disciplíně se Ti nejvíce daří? Nejvíce se mi daří v trojskoku,

výkon 13,02m.

6) Kterého závodu se zúčastníš v nejbližší době? Kde a kdy se bude tento závod konat? V nejbližší době žádné závody nebudou, jelikož sezona skončila, tak se budu věnovat trénování. Závodit se zase začne až po Novém roce.

7) Podporuje škola, kterou navštěvuješ Tvé sportovní úsilí?

Ano, jak ZŠ Komenského v Hustopečích, kterou jsem navštěvoval, tak i SOU v Břeclavi, kde se učím jako obráběč kovů, podporuje účast na všech závodech a dokonce ředitel školy v Břeclavi poslal rodičům pochvalu ředitele školy: „Za vzornou reprezentaci školy v okresním a krajském kole Středoškolského poháru v atletice“.

8) Plány do budoucna? Měl bych ještě hodně trénovat, abych skočil ještě víc a dál.

(RJ, RH)

Mažoretky Lady Stars - mistryně Evropy

Mažoretky Lady Stars z Hustopečí, kde působí i čtyři děvčata ze Staroviček, se na sklonku prázdnin vrátili z evropského mistrovství z polského Opole s titulem mistryně Evropy ve free stylu skupinových skladeb v kategorii kadetek. Požádali jsme proto maminky těchto úspěšných děvčat, aby nám odpověděly na několik otázek.

Paní Ivona Vrbová - maminka Elišky

1. Kdo vás přivedl na myšlenku, přihlásit dceru do kroužku mažoretek?
Do kroužku mažoretek chtěla chodit Eliška sama.
2. Jak dlouho se vaše dcera věnuje mažoretkovému sportu?
Mažoretkovému sportu se věnuje pátým rokem.
3. Kdo vede Lady Stars?
Vedoucí Lady Stars je Věra Komoňová a Ludmila Živná. Choreografkou a trenérkou je Michaela Komoňová a Eva Šlaisová. Hudbu vybírají všechny dohromady.
4. Kde a s jakým vystoupením se v nejbližší době představí mistryně Evropy Lady Stars?
Dne 14. listopadu jedeme na pohárové závody do Dačic, kde budeme závodit se všemi třemi skladbami. Také jsme dostali pozvání na masopustní karneval do Řecka. Mnoho vystoupení bude v období plesů a také tancujeme každý rok kolem vánoc v Brně ve Vaňkovce. Přesné termíny ale ještě nemáme.

Paní Iva Cigánková – maminka Šárky

1. Kdo vás přivedl na myšlenku, přihlásit dceru do kroužku mažoretek?
Poprvé jsme skupinu Lady Stars viděli vystupovat na akci firmy Agrotec asi před 6-ti lety. Holky byly úžasné. Počkali jsme, až bude Šárka starší a přihlásili ji.
2. Jak dlouho se vaše dcera věnuje mažoretkovému sportu?
Šárka teď začíná 3. sezónu.
3. Kolik děvčat má skupina Lady Stars?
Lady Stars má 25 členek, včetně nových malých holčiček.
4. Existují nějaké věkové kategorie v tomto sportu?
Skupiny jsou rozděleny podle věku od kadetek (8-11 let), juniorek (12-14 let) a seniorek (15 a více let). Naše holky letos přestupují do juniorek, tak doufáme, že se mezi staršími děvčaty neztratí.

Paní Hana Hanáčková – maminka Petry

1. Kdo vás přivedl na myšlenku, přihlásit dceru do kroužku mažoretek?
Petřa s tím přišla sama, že holky chodí do mažoretek a chtěla by to také zkusit.
2. Jak dlouho se vaše dcera věnuje mažoretkovému sportu?

Do mažoretek chodí rok.

3. Jak je časově náročná příprava mažoretek na vystoupení?
Příprava je opravdu dost náročná. Před soutěží mají tréninky i několikrát za týden.

4. Od kolika let se může stát mladá slečna mažoretkou a členkou Lady Stars?

Mohou se přihlásit od 6-ti let.

Paní Martina Holásková – maminka Dorotky

1. Kdo vás přivedl na myšlenku přihlásit dceru do kroužku mažoretek?

Dorotka už jako malá holčička se ráda dívala v televizi na mažoretky, které ještě tenkrát tancovaly na dechovku a moc se jí to líbilo a taky chtěla tancovat. A když jsem zjistila, že takový kroužek opravdu existuje a zrovna v Hustopečích, tak jsem neváhala a dceru přihlásila.

2. Jak dlouho se vaše dcera věnuje mažoretkovému sportu?

Mažoretkám se věnuje už asi čtvrtým rokem a to opravdu pravidelně, veškeré naše výlety a dovolené se musí podřídit.

3. Co všechno tento sport obnáší? (finance, kostýmy, doplňkové rekvizity...)

Mažoretky se neustále točí kolem financí, kterých je opravdu zapotřebí hodně, takže rodiče jsou něco jako sponzoři. Jeden kostým stojí asi 2500,-Kč a to holky potřebují nejméně čtyři, každá disciplína má jiný. Dále je to financování dopravy - auta, autobus, které také musíme zaplatit, protože jezdí holky za soutěžími někdy opravdu hodně daleko např. Karlovy Vary atd., na různá soustředění kde se platí také pobyt, trenérky, mixování hudby na soutěže, různé rekvizity jako jsou hůlky, pom-pom, spousty sponek a gumiček a samozřejmě kosmetiky hlavně vlasové - děvčata musí na vystoupení být upravené podle platných pravidel IMA. Tento koníček je opravdu velmi drahý a sponzorů je málo, kdyby nás někdo nějakou částkou podpořil tak by nás to velice těšilo a hlavně trenérku p. Komoňovou, která shání peníze, kde se dá. Děvčata dostala nabídku do Řecka na karneval, ale finance nám to nedovolují, takže asi nepojedou. Já si myslím, že jako mistryně Evropy by si to zasloužily a rodičům by to pomohlo, protože všechny mají nějakého sourozence a ten se musí uskromnit.

4. Podílí se také maminky mažoretek na přípravách jednotlivých vystoupení?

Maminky se podílí jenom jako sponzoři, výrobci určitých rekvizit, kadeřnice, nosiči různých věcí (kostýmů atd...). A hlavně se snažíme děvčata povzbudit k nejlepším výkonům a dělat dobrou náladu – to je asi naše největší práce. Jinak do tvoření choreografie nemáme možnost mluvit, jen nějaké maličkosti s námi trenérka konzultuje, vše si připravuje trenérka Míša sama nebo si děvčata dělají sestavu sama, ale to jen sóla nebo dua a tria a radí se právě s ní.

Děkujeme všem maminkám za rozhovor a přejeme mnoho úspěchů a dalších titulů našim talentovaným děvčatům.

(RH, HP)

TJ Starovičky

Po dobrém vstupu do podzimní soutěže pokračovala naše obě mužstva většinou se slabšími výkony. Velkým problémem se ukázalo neproměňování brankových příležitostí, na což pak mužstvo doplatilo a ztrácelo body i se slabšími soupeři. Velký vliv na hru mužstev měla bohužel i četná zranění hráčů. Hlavně zbytečné ztráty bodů na domácím hřišti nás můžou nejvíce mrzet. B mužstvo dokázalo přivést cenné body ze soupeřových hřišť, naposledy z H. Bojanovic, a proto doufáme, že přidají i další body z domácích utkání a vylepší si své místo v tabulce.

foto: vrtání nové studny pro závlahu celého sportovního areálu

Starovičky A – Drnholec	1 : 4
branky: Průdek Zdeněk	
M.Žižkov - Starovičky A	1 : 1
branky: Poláček David	
Starovičky A – Tvrdonice B	3 : 1
branky: Ovisek Radim 2x, Pohl Zbyněk	
Lanžhot B – Starovičky A	3 : 2
branky: Průdek Zdeněk, Poláček David	
Starovičky A – Mor.N.Ves B	2 : 2
branky: Pohl Zbyněk 2x	
Starovičky A – Pavlov	0 : 1
Kostice B – Starovičky A	1 : 3

branky: Pohl Zb., Božek Fr., Ovisek R.
Starovičky A – Zaječí 0 : 1

Starovičky B – Bořetice B	3 : 2
branky: Seďa Vladimír 2x, Zelinka J.	
V.Němčice B – Starovičky B	2 : 2
branky: Seďa Vladimír 2x	
Starovičky B – Němčičky	0 : 2
Starovičky B – V.Hostěrádky	0 : 3
Kurdějov – Starovičky B	2 : 2
branky: Balga Peter, Seďa Vladimír	
Starovičky B – Klobouky	1 : 5
branky: Balga Peter	
H.Bojanovice – Starovičky B	2 : 4
branky: Zelinka J., Otáhal J., Ovisek D., Procházka D.	

Pohárový turnaj starých pánů

Dne 12. září za krásného slunečného počasí se hrál ve Starovičkách fotbalový turnaj starých pánů. Zúčastnily se ho čtyři družstva a to domácí Starovičky, Šakvice, Zaječí a tým z Kamenného Zboží z okresu Nymburk. V prvním utkání nastoupilo domácí mužstvo starých pánů

Ve velmi dobrém domácím utkání A mužstva se Zaječím, před zraky téměř 200 diváků, jsme představili velice kvalitní hru, ale bohužel jsme opět doplatili na neproměnění vyložených brankových příležitostí, kdy nás soupeř po zásluze potrestal a vyhrál nejtěsnějším rozdílem. Před výbornou diváckou kulisou se hrál tvrdý, ale férový fotbal, se šťastnějším koncem pro mužstvo Zaječí. Věříme, že zlepšená hra nám pomůže ve zbytku podzimní sezóny k dosažení dalších bodů.

Kamil Juška

Staroviček proti týmu ze Zaječí, v tomto utkání zvítězili domácí 2:0 brankami Milana Olivy a Jiřího Vičana. Ve druhém utkání hráli proti sobě mužstva ze Šakvice a Kamenného Zboží, zápas vyhrály Šakvice 3:0 a tím bylo rozhodnuto, že o třetí místo hrálo Zaječí a Kamenné Zboží a finále Starovičky proti Šakvicím. Nakonec se ze třetího místa radovali borci z Kamenného Zboží, kteří porazili Zaječí přesvědčivě 4:0. Celkovým vítězem turnaje se stalo domácí mužstvo Staroviček, které výborným výkonem porazilo Šakvice 3:0 brankami Milana Olivy 2x a Václava Hovězák. Na závěr utkání byla i děkovačka fanouškům, kteří se sešli v hojném počtu. Krásné fotbalové odpoledne bylo zakončeno večerní diskotékou, která se konala v kulturním domě až do pozdních nočních hodin.

Poslední utkání „sezony“ sehráli 18.září staří páni ze Staroviček proti výběru rozhodčích okresu Břeclav. Toto utkání skončilo zaslouženou remízou 3:3. Branky našeho mužstva vstřelili Milan Oliva, Václav Hovězák a Ivan Nečas.

(VH)

MYSLIVECKÉ SDRUŽENÍ STAROVIČKY

**Vás všechny srdečně zve na tradiční
POSLEDNÍ LEČ**

V sobotu 12.prosince

Začátek v 20:00 hod. v KD

Vstup zdarma, bohatá tombola

Místní chasa pořádá dne 28.11.2009

Kateřinskou zábavu

- začátek ve 20:00 hod. , KD Starovičky

- hraje DH Legrůti

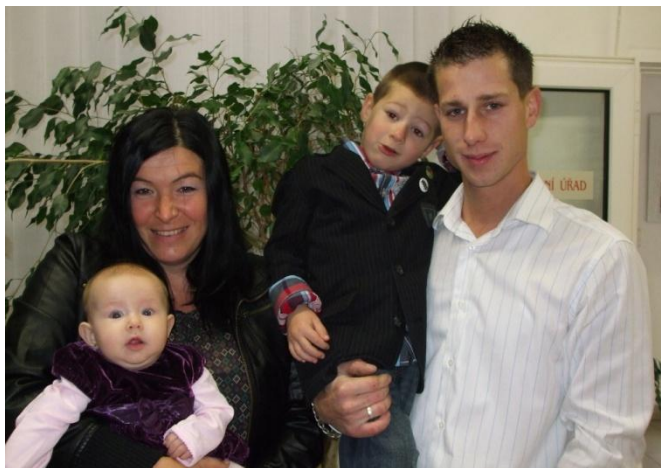
foto: Stanislavu Bízovi fandí celá jeho rodina

Starovičský zpravodaj vydává Obec Starovičky jako dvouměsíčník, adresa OÚ: Hlavní č. 43, PSČ 693 01, tel. 519 414 035, e-mail:starovicky@starovicky.cz. Náklad 290 ks, výtisk je neprodejný.

Za zpracování odpovídá Hana Procházková a Radka Hovězáková.

Na vydání tohoto čísla se autorsky podíleli: Vladimír Drbola (VD), Iveta Schwarzová (IS), Radka Hovězáková (RH), Hana Procházková (HP), Zdeněk Trněný (ZT), Ing.Josef Panic (JP), Radek Juška (RJ), Václav Hovězák (VH) a další podepsaní autoři příspěvků.

FOTOGALERIE – vítání občánků

Karolínka Tihlářová

Matýsek Nociár

Kristýnka Prokopová

Šimonek Vácha

Tadeášek Sůkal

Lukášek a Ondrášek Tomkovi

kulturní program předvedly děti

a zazpíval místní ženský sbor